

ABC

WARSZAWA
PIĄTEK
7 LIPCA
1939 R.
Cena 10 Gr.
W

NOWINY CODZIENNE

Nr. 192 A

Rok XIV

WARSZAWA

PIĄTEK

7 LIPCA

1939 R.

Cena 10 Gr.

W

Próżne usiłowania Hitlera Bulgaria i Jugosławia nie chcą włączyć się z „osią“

BERLIN, 6. 7. W tutejszych kołach dyplomatycznych oświadczają, że, choć wizyta premiera bułgarskiego w Berlinie ma oficjalnie charakter kulturalny, to w rzeczywistości BĘDZIE ONA WYKORZYSTANA PRZEZ DYPLOMACJĘ NIEMIECKĄ DO DALSZICH PRÓB PODPORZĄDKOWANIA BUŁGARII POLITYCE RZESZY.

Wskazują tu, że od jakiegoś czasu Niemcy prowadzą bardzo ożywioną akcję polityczną, gospodarczą i kulturalną w Bułgarii. Zaczęto bardzo niewinnie, bo od utworzenia w Berlinie Towarzystwa Niemiecko - Bułgarskiego. Już sama jednak osoba prezesa tego towarzystwa, którym został jeden z najbliższych współpracowników Himmlera gen. von Massow, wskazuje, że TOWARZYSTWO TO OSIADA PRZED WSZYSTKIM CELE POLITYCZNE. Jednocześnie w Sofii powstało podobne towarzystwo, które postawiło sobie oficjalnie

za cel zbliżenie kulturalne Bułgarii z Rzeszą.

Dalszym etapem tej akcji „kulturalnej“ była wizyta gen. Massowa w Sofii. Zamiast jednak nawiązać kontakt z kołami kulturalnymi gen. Massow złożył wizytę b. min. wojny gen. Lukowowi oraz b. głównodowodzącemu armii w czasie wielkiej wojny gen. Jekowowi. OSOBISTOŚCI TE NALEŻĄ DO BUŁGARSKICH KOŁ REWIZJONISTYCZNYCH TO TEŻ ROZMOWY GEN. MASSOWA ZABIERAJĄ SPECJALNEGO ZNACZENIA.

Po powrocie gen. Massowa z Sofii UTWORZONO WYDZIAŁ „BUŁGARSKI“ PRZY CENTRALI GESTAPO, na czele którego stanął osobisty przyjaciel gen. von Massowa przywódca grupy SS. Lorenz, jeden z najaktywniejszych ludzi w wydziale propagandy niemieckiej za granicami Rzeszy. Gen. von Massow złożył raport o nastrojach, panujących w bułgarskich kołach rewizjonistycznych, podkreślając w nim, że mocarstwa „osi“ mogą uzyskać w swej polityce poparcie tych kół, o ile SILNIEJ BĘDĄ PROPAGOWAŁY ZADANE REWIZJONIZMU W ODNIENIENIU DO GRANIC BUŁGARII Z RUMUNIA I GRECJĄ.

Po raporcie generała Massowa postanowiono w Berlinie zacieśnić więzy „kulturalne“ z Bułgarią, mianując króla Borysa doktorem h. c. uniwersytetu berlińskiego. Z dyplomem tym polecił drogą lotniczą do Sofii rektor uniwersytetu berlińskiego i w dniu 23 maja wręczył go uroczyste królowi. Równocześnie z dyplomem królewskiego doktoratu dr. Hoppe zawiódł bułgarskiemu min. oświaty, Filofowi, tytuł honorowego senatora uniwersytetu, a rektorowi uniwersytetu w Sofii tytuł honorowego członka monarchii

skiego ciała profesorskiego.

Obecnie premier Kiosseianow ma podpisać w Berlinie umowę kulturalną bułgarsko - niemiecką.

Mimo dużej wstrzemięźliwości premiera Kiosseianowa do ścisłego zbliżenia politycznego z Trzecią Rzeszą, min. von Ribentropp będzie usiłował przekonać kierownika rządu bułgarskiego o korzyściach związania się z państwami osi. Rząd Rzeszy, nie mając, jak zwykle, nie konkretnego do zaofiarowania, obiecał ma Bułgarii poparcie w sprawie rewizji Dohrudży od Rumunii oraz w sprawie rewizji granic z Grecją.

BIAŁOGROD, 6. 7. Niemcy podjęli tu energiczną akcję, zmierzającą do wywołania taru i nieporozumień między Chorwatami i Serbami. Wątpi jednak należy, aby akcja ta powiodła się, w kołach politycznych bowiem Białogrodu, twierdzą, iż na skutek ostatnich rozmów premiera Cvetkovića z przywódcą Chorwatów Macekiem doszło do porozumienia między rządem a opozycją chorwacką. Dr. Macek miał zrezygnować z plebisytu w Bośni i Srebie, utworzona być ma natomiast nowa jednostka administracyjna p. n. Banowiny Chorwackiej. Gdyby po słownych chorwacy przyjęli ten projekt, nastąpiłaby rekonstrukcja rządu, do którego weszłoby 4-5 ministrów Chorwacji.

W tych warunkach należy wątpić, aby plany dywersji niemieckiej - włoskiej w Jugosławii udały się. Tym bardziej, że w łonie mniejszości niemieckiej w Jugosławii wybuchł konflikt między narodowo - socjalistycznym „Kul-

turbundem“, a klerem katolickim.

Obecnie idzie ostra walka o przeciwniejsze młodzieży na swoją stronę, prowadzoną z jednej strony przez kler katolicki, z drugiej przez nacjonal - socjalistyczny „Kulturbund“. Ta ostatnia organizacja chce podporządkować sobie młodzież stworzoną w ub. r. „Landesstudentenbund“, obejmującą wszystkie organizacje młodzieży niemieckiej studiującej na wyższych uczelniach Jugosławii. Teraz jednak w związku z walką, która narodowym socjalistom wypowiedział kler katolicki. Naczelna organizacja młodzieży usiłuje przeciwdziałać wpływom kleru i zwołuje na dzień 9 bm. do Nowego Sadu kongres wszystkich niemieckich studentów. Jak słychać na kongresie dojdzie do otwartego rozłamu wśród młodzieży niemieckiej.

KATASTROFA PODCZAS WICHURY

Tragicznie zakończyła się wycieczka, udająca się dużym autokarem do fermy Anoka w Stanach Zjednoczonych. Samochód dostał się w strefę szalejącego tajfunu i siłą wichru został rzucony na drzewo i doszczętnie zdrutgotany. W katastrofie zginęło 10 osób, a 60 zostało rannych.

Niech żyje wolna Czechosłowacja Manifestacje w Bratysławie

PRAGA, 6. 7. Z Bratysławy donoszą, że ruch antyniemiecki na Słowaczynie coraz bardziej się wzmacnia. Szczególnie wrogie nastroje przeciwko Niemcom manifestują się w szeregach wojska słowackiego. W Rożemberku doszło na tym tle do charakterystycznej manifestacji. Ludność rozgorączkowaną przeciwko Niemcom manifestowała otwarcie swoje uczucia.

Władze, nie chcąc dopuścić do manifestacji, wezwały wojsko i gwardię hlinkowską do rozproszenia manifestantów. Na widok wojska z szeregów manifestujących padły okrzyki: „Ratujcie nas przed niemiecką przemocą — niech żyje wolna Czechosłowacja“. Okrzyki te zostały entuzjastycznie podjęte przez żołnierzy i hlinkowców.

Wielka narada u mikada przed rozpoczęciem rokowań z Anglią

TOKIO, 6. 7. „Niszi Szimbun“ w korespondencji z Tientsinu formułuje konkretne powody, dla których władze japońskie w Tientsinie zarzucają władzom brytyj-

skim koncesji „popieranie działalności elementów antyjapońskich i systematyczną politykę na rzecz Czank - Kai - Czeke“.

Lista powyższych faktów, przytoczonych przez korespondenta, zawiera: 1) bezpośrednie poparcie, z jakiego korzysta działająca na terenie koncesji organizacja chińskiej młodzieży akademickiej, 2) członkowie brytyjskich towarzystw handlowych, jak również misjonarze angielscy, przyjmują stanowiska doradców rządu w Czangkingu, korzystając z tego tytułu z wynagrodzeń pieniężnych, 3) misjonarze angielscy do starczą przedstawicielom rządu Czang Kai Czeke w północnych Chinach informacji o charakterze wojskowym, 4) brytyjskie okręty wojenne przewożą broń i amunicję dla chińskich wojsk komunistycznych, 5) elementy antyjapońskie w Tientsinie cieszą się poparciem ze strony policji municypalnej, 6) radiostacja będąca w posiadaniu firmy Mathe-

son nadaje propagandowe wiadomości antyjapońskie, 7) władze koncesji brytyjskie j zwalczają przy pomocy banków międzynarodowych w Tientsinie pieniądze emitalne przez banki rezerwy federalnej w Pekinie, a popierają chiński dolar Czang - Kai - Czeke.

TOKIO, 6. 7. Dziś przed południem odbyła się u mikada dłuższa narada z udziałem premiera Hirumy i ministra marynarki Yonai. Po zakończeniu narady u cesarza odbyło się posiedzenie gabinetu, na którym ustalone zostały główne wytyczne, dotyczące stanowiska Japonii wobec rozpoczynających się rozmów angielsko-japońskich w sprawie Tientsinu.

Na czele obu delegacji stać będzie: ze strony japońskiej minister spraw zagranicznych Arita, ze strony angielskiej sir Robert Craigie. Lokalne władze japońskie z Tientsinu reprezentować będzie pułkownik Ohta i konsul Janaka. Władze brytyjskie konsul Herbert i inni.

Dość bezowocnych rokowań! Anglia zniechęcona nieczystą grą Sowietów

LONDYN, 6. 7. Po przejściowych nastrojach optymistycznych w sprawie rokowań z Sowietami zapanało w tutejszych kołach politycznych spowrotem pesymizm. Coraz jaśniejszym bowiem się staje, iż Sowiety bynajmniej nie dążą do szybkiego zawarcia układu z Anglią i Francją.

W ostatnich swych propozycjach zażądały mianowicie, aby zmiana ustroju w którymś z państw objętych gwarancją trójporozumienia mogła stać się powodem interwencji uczestników paktu. Oczywiście tego rodzaju żądania Sowietów, rozstrzygających sobie prawo do wtrącania się do spraw wewnętrznych swych sąsiadów, zostały kategorycznie odrzucone przez Anglię i Francję.

W tych warunkach w Londynie panuje przekonanie, że Francja i

Anglia, nie mogą dojść do porozumienia z Sowietami na szerszej podstawie, proponują im układ, który wchodziłby w życie jedynie

Uciekinierzy czescy aresztowani w Gdańsku

GDAŃSK, 6. 7. Wskutek nieorientowania się w terenie, Czesi zajęci przy budowie fortyfikacji w Prusach Wschodnich na granicy polskiej zbiegli na teren W. M. Gdańska. Podczas przekraczania granicy zostali aresztowani przez policję gdańską, a następnie odstawieni pod silną eskortą do obozów koncentracyjnych w Trzecie Rzeszy.

Rokowania gospodarcze w Warszawie pomiędzy Polską i Litwą

KOWNO, 6. 7. Ze sfer gospodarczych litewskich otrzymujemy informacje, że rokowania gospodarcze polsko-litewskie, które prowadzone były w Kownie, mają być wkrótce kontynuowane w Warszawie.

Kola litewskie wyrażają przekonanie, że w czasie rokowań warszawskich uda się usunąć trudności, wynikające z niemożności dla Litwy bilansu wymiany polsko-litewskiej oraz że rokowania zostaną w szybkim tempie zakończone z pomyślnym dla obu stron wynikiem.

**Wielki konkurs sportowy ABC
„SZUKAMY NOWYCH TALENTÓW“
Dziś kupon Nr. 3**

Każdy dzień przynosi obecnie

obrzędne zmiany. Zwłaszcza przy wyjeździe na wies, gdzie gazet kupić nie można, zapewnić sobie należy regularną wysyłkę pisma. Jeśli jutro wyjeżdżasz na urlop, dziś jeszcze zamów prenumeratę ABC.

Prenumeratę ABC najlepiej jest zamawiać:

W WARSZAWIE — telefonicznie 924-78 (9-10), osobiście w kanczarskiej Marszałkowskiej 74 — 13 (8-19).

W CAŁEJ POLSCE — kartą zamówieniową, która zamieszczamy w dzisiejszym numerze.

Prenumerata ABC kosztuje 2 zł. 30 gr. miesięcznie.

ZMIANA LOKALU Administracji „ABC“

Począwszy od dn. 7 lipca r. b. administracja „ABC“ mieścić się będzie w lokalu przy ul. Marszałkowskiej 74, m. 13, I piętro

Telefony administracji: Zarząd i buchalteria 9-24-61
Ogłoszenia 9-24-78
Prenumerata 9-09-93

Stanowcze żądania Polski wobec Senatu Gdańska

PARYŻ, 6. 7. W tutejszych kołach dyplomatycznych utrzymują, iż Komisarz Generalny Ręplitej w Gdańsku zażądał ma od Senatu Wolnego Miasta:

1) rozwiązania nielegalnego korpusu ochotniczego;

2) zaprzestania rekrutacji do „Heimwehry“;

3) odesłania przemyczonego materiału wojennego z powrotem do Rzeszy;

4) zaprzestania robót fortyfikacyjnych i budowy baraków;

5) wstrzymania organizacji obozów dla młodzieży „Hitler Jugend“;

6) zlikwidowania magazynów broni i amunicji w stoczni „Schichau“.

Stanowcze żądania Rządu Polskiego spotkały się z pewnością z poparciem całej opinii polskiej, która oddawała już oczekiwała ukroczenia prowokacji niemieckich w Wolnym Mieście i uniemożliwienia łamania umów międzynarodowych przez Senat gdański.

Ślonecznie Miejscami burze

Przewidywany przebieg pogody w dniu 7 b. m.:

Pogoda na ogół słoneczna, miejscami burze i przelotne deszcze. Temperatura w ciągu dnia ok. 25 st. Umiarkowane wiatry południowo-zachodnie.

Milion hektarów polskiej ziemi

w rękach wrogiej mniejszości niemieckiej
Rewindykujemy zabrane ziemie

Wiele uwagi i miejsca na łamach prasy poświęca się ostatnio naszym sąsiadów zachodnich zagadnieniom zwiększenia ich obszaru życiowego. Obszar ten ma być zdobyty bez oglądania się na jakość metod, a co najważniejsze,

bez trudzenia się o żadne uzasadnienie w historii czy tradycji danej ziemi.

MILION HEKTARÓW

Polska posiada w swoich granicach terytoria, które są jej obszarem życiowym, tym różniącym się od niemieckiego „lebensraumu”, że ma ona do niego więcej praw i z większą słusnością będzie dochodzić swych praw.

Wszyscy zdajemy sobie sprawę z faktu istnienia w Wielkopolsce i na Pomorzu mniejszości niemieckiej. Nie każdy jednak wie, że we władaniu Niemców znajduje się około milion ha, ziemi na samym tylko obszarze woj. pomorskiego i poznańskiego.

GENEZA POSIADŁOŚCI

Niemiecka posiadłość w zachodniej Polsce była w ogromnej ilości wypadków wynikiem wywłaszczenia, chociaż zawsze próbowano zachować formę transakcji dobrowolnej. Posługiwano się przy tym w bardzo szerokim stopniu na krótko przed wojną uchwalonym prawem o „niemczyźnie zagrożonej”. Na jego podstawie można było wywłaszczyć każdego ziemianina czy drobnego rolnika, który z jakiegokolwiek względów był dla Niemców niewygodny.

Niemalą „zasługę” na tym polu wywłaszczenia położyła także nieślawnej pamięci Komisja Kolonizacyjna, która, mając do dyspozycji cały arsenał doskonale działających środków w postaci obciążeń podatkowych, i różnych szikan, przyczyniła się „bardzo skutecznie” do zwiększenia stanu posiadania mniejszości niemieckiej na zachodzie Polski.

W wyniku tego rozczaju polityki na własność Niemców, którzy stanowią w omawianych dzielnicach maksimum do 10 proc. ogółu mieszkańców (załaznie od powiatu), wynosi obecnie ponad 30 proc. ca-

łości, czyli, że na Pomorzu i w Wielkopolsce każdy rolnik — Niemiec jest trzy razy bogatszy od rolnika Polaka.

Sytuacja przedstawia się jeszcze groźniej, jeżeli spojrzymy na mapę odnośnych okolic. Największe nasycenie niepożądanego żywiołu obserwujemy w pasie nadgranicznym, w pow. chodzieskim, nowotomyskim, sepońskim i grudziądzkim, gdzie skupiła się wielka własność, mając pod swym władaniem przeszło połowę ziem.

ZIEMIA ZAGRABIONA

Nikomiu nie potrzeba dowodzić, że tego rodzaju stosunki są nienaturalne, że domagają się jak najszybszej likwidacji. Ziemia, zagrabiona podstępem musi powrócić do prawych właścicieli jak najszybciej. Nie wolno dopuścić do tego, aby gospodarkę polską prowadzili cudzoziemcy, którzy zwracają w ostatnich czasach szczególnie zasługują na miano „uciążliwych”. Szybkiego rozwiązania kwestii domaga się zarówno interes gospodarczy, jak i polityczny Narodu. Zupełnie nie mamy potrzeby żywić naszych wrogów owocami naszej ziemi. Każda pięćdziesiąta polska znajdująca się we władaniu niemieckim jest pozycją, skierowaną przeciwko Polsce.

ODBIERAMY ZIEMIE

Rewindykacja ziem zabranych jest nieunikniona ze względu na interesy polskiej polityki agrarnej dążącej do upełnionienia karłowatych gospodarstw, do stworzenia warsztatów pracy, któreby mogły być podstawą bytu rodziny, tej zasadniczej komórki społecznej. Zarówno przy musowej wywłaszczeniu dotychczasowych bezprawnych posiadaczy, jak i parcelacji między drobnych rolników nie naruszałaby ani na jotę prawa własności — przeciwnie — wzmacniałaby je, doprowadzając stosunki prawne do właści-

wej, uzasadnionej tradycją i życiem formy.

Ciekawą chwilą, kiedy władze uznają wreszcie wrogich Polsce obywateli niemieckich za nader uciążliwych obywateli i wyciągną ze stanowiska tego należyte konsekwencje (zom).

Dalsze pertraktacje w łódzkim przemyśle włókienniczym

W środę bawił w Łodzi główny inspektor pracy dyr. Klott, celem zbadania całokształtu sytuacji w związku z zawarciem umowy zbiorowej dla robotników przemysłu włókienniczego.

W godzinach przedpołudniowych inspektor Klott odbył jednostronne konferencje z przedstawicielami związków zawodowych i organizacji przemysłowych. Ze strony insp. Klotta wysunięte zostały pewne propozycje, w myśl których obie strony musiałyby zgodzić się na wzajemne ustępstwa.

Na propozycje te przedstawiciele organizacji przemysłowych i związków zawodowych udzielić mają odpowiedzi do dnia 8 br., po czym ewentualnie zwołanaby została wspólna konferencja. W godzinach popołudniowych insp. Klott powrócił do Warszawy.

Bezczelny Niemiec skazany Za obrazę Narodu Polskiego i prowokacyjne zachowanie się w kościele

Przed Sądem Okręgowym w Katowicach odpowiadał we wtorek przywódca Jungdeutsche Partei z Nowej Wsi 28-letni Brunon Burzik, kupiec oskarżony o zniewagę poświęcanego miejsca i Narodu Polskiego.

Podłożem tej sprawy było zajęcie, jakie rozegrało się w dzień Wniebowstąpienia 8 maja br. w kościele parafialnym w Nowej

Wsi. Na nabożeństwie niemieckim o godz. 7.30 było obecnych około 1.500 parafian, w tym nieliczna grupka Niemców. Kiedy po zakończeniu nabożeństwa zebrani w kościele wierni zaintonowali, tak jak to powszechnie jest w zwyczaju, hymn „Boże coś Polskę”. — Przywódca młodoniemców Brunon Burzik zapanował gwałtownie swoje niezadowo-

lenie, strzelając dwukrotnie ze straszaka w krąg kościoła. Znajdujący się najbliżej niego 18-letni Paweł Nawrot zamierzał przytrzymać Burzika i oddać w ręce policji, Burzik jednak wyrwał mu się z rąk i schronił do domu, gdzie go znalazła policja.

Przy rewizji odkryto u niego wystrzelone dwie łuski naboju ze straszaka, jednak samej broni nie znaleziono. Burzika osadzono w więzieniu. Na rozprawie nie przyniósł on do winy, twierdząc, że to nie on strzelał w kościele a wypowiedziane do Nawrota obraźliwe słowa nie były skierowane do narodowości polskiej a stanowiły reakcję na chęć zatrzymania go i najwyżej — zdam jego — mogą stanowić zniechęcenie do niego.

Przesłuchani świadkowie oskarżenia różnili się w swoich zeznaniach co do sposobu w jaki Burzik miał strzelić, zaś przyjaciele jego zeznali, iż miał się on w tym momencie znajdować w zupełnie innym miejscu, niż padły strzały.

Wobec tych rozbieżności, mimo istnienia tak silnych poszlak, prokurator zrzekł się oskarżenia co do tego punktu. Wobec powyższego Sąd uwolnił oskarżonego od zarzutu strzelania w kościele z braku dostatecznych dowodów winy, natomiast za zniewagę Narodu Polskiego skazał go na 6 miesięcy więzienia.

Pszczoły zagryzły 16 sztuk drobiu

W gromadzie Jankowice pod Poznaniem pszczoły podrażnione przez dżdżownicę zjadły z taką wściekłością na ptactwo, że zabiły 12 indyków, 2 kury i 2 kaczki. Nawet ludzie musieli się ratować ucieczką przed rozjątrzonymi owadami.

Terrorem chcą zmusić wojsko niemieckie do walki

Przechodzący na stronę polską żołnierze niemieccy, podają jako przyczynę dezercji prawie zawsze złe odżywianie i okrutne traktowanie przez przełożonych.

Okrucieństwa przełożonych w stosunku do żołnierzy mają w Niemczech swoją tradycję. Celował w stosowaniu niesłychanie ostrych i dokuczliwych metod w przeskoleniu wojskowym Fryderyk Wielki, który stwierdzał m. in., że „żołnierz musi się bać swoich oficerów bardziej, niż nie-

bezpieczeństw go czekających, gdyż w innym wypadku żadna moc na świecie nie zmusi go do przeciwstawienia się trzystu strzelającym armatom”.

Wynika z tego, że żołnierz niemiecki tylko ze strachu zdecydował się na walkę z nieprzyjacielem. W swoim testamentie z r. 1768 Fryderyk Wielki potwierdza powyższe, pisząc, że skłonił żołnierza niemieckiego do walki może tylko strach.

KUPIEC POLAK
nabywa i sprzedaje
tylko **POLSKI** towar

Zlikwidowanie szajki przemytników przez policję lublińską

Policja w Lublińcu aresztowała kilka osób trudniących się za wodowo przemytem ludzi z Polski do Niemiec za sowitą opłatą. Na czele szajki stali Bernard

Szczyrzyk z Pawonkowa, Ignacy Matyszek z Lublińca i Stefan Jochem z kolonii strzebińskiej.

Osadzono ich w więzieniu do dyspozycji władz sądowych.

TEATRY

WIELKI: Nieczynny. **NARODOWY:** K. Morgan „Lśniący strumień”. **NOWY:** J. Zawieyskiego „Prawdziwe życie Anny”. **POLSKI:** Sztuka Stefana Kraywoszewskiego „Koleżanki” z Andryczówną.

LETNI: O godz. 8-ej „Pensjonat we dworze”.

MAŁY: „Ostrożnie świeżo malowane” R. Fauchois.

MAŁE QUI PRO QUO: Nieczynny.

KAMERALNY: „Exposé pani ministrowej”.

MALICKIEJ: Nieczynny.

„5.15”: „Baron Kimmel” operetka Waltera Kelle.

ATENEUM: Komedja „Szczęśliwe dni”. G 4 „Szczęśliwe dni”.

BUFFO (Mokotowska 73): Teatr nieczynny.

INSTYTUT REDUTY: O godz. 8 w. „Haneczka i duch” — St. Janowski.

KINA

Informacje o filmach dozwolonych dla młodzieży tel. 7.11-25.

HOLLYWOOD: „Miłość w kajdaniach” i rewia.

ITALIA: „Moskiewskie noce”.

JURATA: nieczynne.

LOT: „Penny” i „Zdradziecki wąz”.

KOMETA: „Pobrał się za wcześniej”.

MARS: „Dla kobiety”.

MIEJSKIE: „Student z Oxfordu”.

NAPOLEON: „Wielka wygrana”.

OLZA: „Pietro wyżej” i „Mój pan mąż”.

KINO PARAFII ŚW. ANDRZEJA: „Dzisiejsze czasy”.

PARAFIA ŚW. AUGUSTYNA: Nieczynne.

PANORAMA II (Nowy Świat 27): Grecja i Groty podziemne w Eyzes.

PRAGA: „Jastrząb” i „Tredowata”.

PRASKIE OKO: „Czarna perła” i „Wacuś”.

ROMA: „Dr. Kildare”.

SOKÓŁ: „Idziemy przez życie”.

„Córka Szanghaju”.

STUDIO: nieczynne.

ŚWIAT: „Linia Maginota” i „W starym młynie”.

Fabryka Frykolasz

Jan Matuszewski

102. Marzalkowska 134.

Chmielna 33, Nowy Świat 40.

Marzalkowska 16.

Goetel i Gałczyński

przed mikrofonem

Akademik Literatury Ferdynand Goetel i znany poeta i satyryk Konstanty Gałczyński w dn. 7 lipca o godz. 22.00 przeprowadzą przed mikrofonem rozmowę na temat „Z czego żyje pisarz”.

Problem ten rzucony zostanie na szersze tło społeczne i obfitować będzie w interesujące i trwałe refleksje.

Niezwykły trick złodziejski Okradała wózki dziecięce

Karana już kilkakrotnie za kradzież Olga Kubica z Katowic wpadła ostatnio na nowy trick złodziejski.

Czatowała mianowicie po bramach domów, gdzie ordynują lekarze chorób dziecięcych i następnie okradała pozostawione przez matki wózki dziecięce z zabawek i pościeli i t. p. Przyłapano ją wre-

szcie na gorącym uczynku.

Ostatnio odpowiadała przed Sądem Grodzkim w Katowicach. Uporczywie wypierała się winy jednak świadkowie potwierdzili zarzuty oskarżenia.

Po ogłoszeniu wyroku, skazującego ją na 6 miesięcy więzienia Kubica dopiero ze łzami powie działa, że kradła z nędzy.

Krzywdza musi być naprawiona

Pracownik pozbawiony zajęcia naskutek kłamliwego oskarżenia żyda

Ostatnio odbyła się w Sądzie Grodzkim XV oddz. rozprawa, będąca epilogiem zajścia, jakie miało miejsce w jesieni ub. roku na terenie Rzeźni Miejskiej.

Pracował tam jako kontroler, sprawdzający legitymacje, niej. Henryk Buza. Podczas pełnienia obowiązków zauważył, że na terenie próbuje się dostać nielegalnie

jakiś żyd, jak się później okazało, Szulim Zylberman. Żydowi temu mimo bacznej uwagi kontrolera udało się jednak przekraść przez bramę, lecz został przez p. Buzę ujęty. Rozwścieczony tym, że plany jego zostały pokrzyżowane oskarżył p. Buzę o przyjmowanie łapówek.

Na podstawie tego oskarżenia, nie popartego żadnym dowodem rzeczowym p. Buza został z pracy zwolniony, z tym, że po wyjaśnieniu sprawy będzie mógł na dawne stanowisko powrócić.

Przewód sądowy z dn. 27. 2. 39 wykazał, że żyd Zylberman, kierował się przy oskarżaniu jedynie zemstą i skazał go na 6 mies. aresztu oraz 200 zł. grzywny. Mimo całkowitej rehabilitacji Henryk Buza do pracy jednak przyjęty nie został. Podła zemsta żyda wystarczyła, aby zrujnować byt i pozbawić pracy uczciwego człowieka. Ta krzywdząca niesprawiedliwość nie może przejść jednak bez echa. Musi być naprawiona.

Churchill wejdzie do rządu angielskiego

LONDYN 6. 7. Korespondent polityczny „Daily Mail” donosi, że wejście Winstona Churchilla do gabinetu w najbliższej przyszłości jest zupełnie pewne. Dziennik twierdzi, że obejmie on stanowisko pierwszego lorda admirałcji, które zajmował w r. 1914.

Dwa więźniowie uciekli podczas pracy na roli

Z rolnego majątku więziennego w Mizerowie pow. pszczyński zbiegło w tych dniach dwóch więźniów: 37-letni Sylwester Buczowski z Międzybóży pow. warszaw-

skiego i 24-letni Józef Parkitny z Pansk pow. częstochowskiego.

Obaj byli w ubraniach więziennych. Policja prowadzi energiczne dochodzenie.

Udaremniał napad bandytów dzielny listonosz wiejski

Nieznani sprawcy strzelali na przejściu górskim we wsi Pilcze do listonosza Wasyła Mirniaka z agencji pocztowej Jasenów Górny, który przewoził worek z 3 tys. złotych.

Listonosz padł do głębokiego dołu, doznając ciężkich obrażeń, wszczął jednak alarm i uratował pieniądze. Sprawcy napadu zbiegli.

Echa tragicznego pojedynku korporantów w wileńskich

Jak już donosiliśmy, niedawno odbył się w Wilnie pojedynek, w

którym zginął członek korporacji „Rutenia” Dymitr Twierdochlebow.

Wszczęte śledztwo ujawniło sekundantów stron, którymi byli studenci uniwersytetu wileńskiego. Obecnie władze uniwersyteckie zawiesiły tych studentów w prawach akademickich.

Nasze „ABC”:

Napad na kard. Innitzera

Parę dni temu bojówki hitlerowskie dokonały napadu na J. E. Kardynała Innitzera. Zdawałoby się, że dziś, gdy Niemcy są w niezwykle trudnej sytuacji politycznej, będą usiłowały poskromić nieopanowane odruchy, które mogą powodować tylko pogorszenie sytuacji, a w każdym razie nie przyniosą im żadnej minimalnej, nawet, korzyści politycznej. Tymczasem tak nie jest. Barbarzyński napad na Kard. Innitzera najlepiej dowodzi, że Niemcy postępują dzisiaj wbrew logice, wbrew własnemu interesowi politycznemu, kierując się tylko jakimś specjalnym dla Niemiec instynktem nienawiści.

Dwie są przyczyny, które mogą jako tako cywilizowanemu światu wytłumaczyć jakie czynniki kierują dzisiaj nieopanowanymi odruchami niemieckimi. Pierwsza to polityka nienawiści, jaką zawsze prowadziły Niemcy, a jaką dziś hitleryzm nie tylko wydoskonalił w swoim rodzaju, ale wznosił na piedestał ideału. Hitleryzm powstał przede wszystkim jako ruch nienawistny przeciw zwycięsom Niemiec z wielkiej wojny, dążący do zmiany warunków do odbudowy potęgi niemieckiej. Hitleryzm nie mógł szukać winy klęski wojennej we własnym narodzie, a musiał ją zrzucać na te wszystkie czynniki, które w latach wielkiej wojny przemożły imperiaлизм i zabobornost Niemiec. Dlatego nienawiść niemiecka została skierowana przede wszystkim przeciwko Polsce, a dalej przeciwko mocarstwom zachodnim, które oparły się zaboborności cesarstwa Wilhelma II. Dlatego hitleryzm musiał narzucić społeczeństwu niemieckiemu fałszywe sugestie o usprawiedliwionym imperiaлизmie niemieckim, a ponieważ katolicyzm w dążeniu do prawdy wytykał fałszywe sugestie, nienawiść niemiecka zwróciła się przeciwko katolicyzmowi.

Ten posiew nienawiści trafił na dobrze przygotowany grunt niemieckiej brutalności i wyrósł z niego szal wojny i przemocy, który dzisiaj wbrew wszelkim przesłankom logicznym, wbrew prawdziwemu interesowi narodu niemieckiego kieruje Trzecią Rzeszą.

Z drugiej strony jednak trzeba stwierdzić, że ta polityka nienawiści nie jest już dziś w Niemczech niemożliwa, czy narzucona siłą faktów. Hitleryzm nie chce się cofnąć z raz obranej drogi i nie widząc innej możliwości wyjścia chce doprowadzić szal nienawiści do szczytowego na pięciu, chce, aby w narodzie niemieckim nienawiść była nie tylko cechą charakteru, ale nawet religią. Dlatego wystąpienia przeciwko kard. Innitzera nie są przypadkiem, dlatego kierownictwo Trzeciej Rzeszy usiłuje wpoić w społeczeństwo jak najcięższe poczucie nienawiści, bo jest to dziś jedyny fundament, na którym może się oprzeć polityka Trzeciej Rzeszy.

W tej sytuacji odpowiedź narodów na to postępowanie Niemców może być tylko jedna: szaleńcy nie da się nie wytłumaczyć, można go tylko skreślić kaftanem bezpieczeństwa. Jeśli takim kaftanem będą dotychczasowe zbrojenia i przygotowania militarne państw antyniemieckich, to dalej nie będziemy musieli iść, ale jeśli okaże się to za słabe na wzięcie dla Niemiec, wówczas będzie koniec, nie użycie wręcz siły zbrojnej.

J. IV.

Złóż ofiarę na F. O. N.

Ambasador Polski w Watykanie

Jak się dowiadujemy, nowo-mianowany ambasador R. P. przy Stolicy Apostolskiej dr. K. Pappe przybędzie do Rzymu w przyszłym tygodniu i złoży Ojcu św. listy uwierzytelniające.

Masowa profanacja krzyży przez hitlerowców w Niemczech

W ostatnich czasach na terenie Niemiec rozpoczęła się — niewątpliwie planowa — akcja masowej profanacji krzyży. „Osservatore Romano” notuje z agendą urzędową diecezji limburskiej, że w granicach tylko tej jednej diecezji zanotowano następujące profanacje:

W nocy z 25 na 26 kwietnia świętokradcze ręce zburzyły dziewięć stacyj Drogi Krzyżowej w Wirzenborn pod Montabaur. W nocy z 12 na 13 maja sprofanowano i zniszczono krzyż na rozstaju dróg z Wallmerod do Nentershausen i Steinefrenz do Werth. Figurę Chrystusa z krzyża zerwano i rzucono do rowu. W Allmannshausen pod Montabaur zerwano w nocy z 5 na 6 maja drewniany krucyfiks umieszczony na kapliczce, krzyż pohabłono, figurę zaś Chrystusa skradziono. Zaraz nocy następnej zniszczono krucyfiks pod Elgendorf, a w nocy z 22 na 23 maja skradziono figurę z krzyża koło Schmie-singa i sprofanowano inny krucyfiks pod Horressen.

Amsterdamski „Tijd” podaje, że przed kilkunastu dniami w gminie Wierse, w Holandii gminie Wierse, „nieznani” sprawcy w ciągu jednej nocy w bezbożny sposób

PODRÓŻUJ SAMOŁOTEM

sprofanowali i zniszczyli aż siedem krzyży przydrożnych. Wedle wszelkiego prawdopodobieństwa złościny przybyli i odjechali na motocyklu. Z rana wszędzie widać było szczątki połamanych krzyży. Wywołało to wielkie przynębie-nie w całej okolicy.

Proboszcz miejscowy na znak żałoby zawiesił na trzy dni dzwonię i muzykę organową. Podczas zarządzanego nabożeństwa ekspiacyjnego, uzupełnionego modłami także za złościny, wierni przynieśli do kościoła jeden z ocalałych krzyży, który w uroczystej procesji umieszczono przed ołtarzem dla adoracji. Krucyfiks niebawem wprost utonął w powodzi kwiecica, którym wierni krzyż obsypali.

Z powodu kwestii wschodniej by jeszcze być zlokalizowany, lecz Wilhelm II liczy na pomyślną okoliczność, liczy na siłę i po-

wowo całe społeczeństwo, że mogą one tworzyć atmosferę, w której decyzja będzie wynikiem nie tylko potrzeb narodu, ale podszeptów obcych agentur. Do tej pory daliśmy dowód odporności i słusznej linii, aby tę zdobycz utrzymać musimy natychmiast unicestwić działalności żydowskiej propagandy.

ILUSTROWANY KURIER CODZIENNY przynosi reportaż ze szkoły angielskiej w Eton. Autor artykułu pisze o studencie z tej uczelni.

Uczy się ale nie kuje. Osobliwa i inna to nauka w Eton. Jak Oxford czy Cambridge ta sama recepta: poddać pod cichy ucisk tradycji, dać odczuć atmosferę. Ona robi swoje, skutecznie, powoli. Nie jest to życie ułatwione, nie jest to życie nadmiernie hałaśliwe, ale jest bar-

DZIEŃ W POLITYCE

WYJAZD P. PREZYDENTA DO SPALY

Pan Prezydent Rzeczypospolitej wyjechał na kilkudniowy pobyt do Spaly w otoczeniu członków domu cywilnego i wojskowego.

WIZYTY I KONFERENCJE

Min. Beck przyjął angielskiego charge d'affaires Nortona, ambasadora Kennarda bawi obecnie czasowo w Londynie.

Ambasador sowiecki Szaronow powrócił z Moskwy, dokąd jeździł ze sprawozdaniem i gdzie był przyjęty przez Stalina.

Premier Słowacji Skladkowski przyjął posła słowackiego Ladislava Szathmari.

Wicemin. Szembeck przyjął 5 bm. posła Iranu w Warszawie Hamida Sayah z sekretarzem Mohsen Medhad.

UKŁAD HANDLOWY Z TURCJĄ

W Ankarze nastąpiło podpisanie przez ambasadora Sokolnickiego oraz in. Nebil Bati układu kontyn-

Jeden dzień pracy na ścigacz morski

Na zebraniu przedstawicieli organizacji zawodowych, politycznych i społecznych w Tomaszowie Mazowieckim uchwalono, że miasto to zadeklaruje jeden dzień pracy na ścigacz morski, ufundowany przez ludność woj. łódzkiego. Termin dnia pracy na ścigacz nie został jeszcze ustalony.

Czym sport dla ciała — tym NIVEA dla skóry!

PRZY ZAMAWIANIU PRENUMERATY, PONIŻSZĄ KARTĘ ZAMÓWIENIOWĄ PROSIMY WYCIĄĆ, WYRAŻNIE WYPEŁNIĆ, NALEPIĆ ZNACZEK 5 GR. I RZUCIĆ DO NAJBLIŻSZEJ SKRZYŃKI POCZTY.

ZAMÓWIENIE GAZETOWE

ABC
NOWINY CODZIENNE
ADMINISTRACJA

WARSZAWA 1
NOWY ŚWIAT 15

Znaczek
5 gr.

Najazd teutoński na Wschód w przebiegu dziejów IX

teę armii i jej ducha zdobywcze-go.

ZAMIARY NIEMIEC

W czasie wojny występują na jaw zamiary Niemiec wobec Wschodu, zagarnąć najszerze tereny i uzależnić je od siebie gospodarczo i kulturalnie. Doznana klęska i traktat wersalski narzuca zdaje się warunki straszne, wa runki druzgoczące. Lecz tereny niemieckie, poza skrawkiem Prus Wschodnich nie są wojną dotknięte, to jedna z pierwszych przyczyn prędkiego odrodzenia Niemiec. Innymi będą: pacyfizm francuski, wiara Europy zachodniej w moc i siłę paktów zbiorowych, no i przede wszystkim polityka Lloyd-George'a starannie przestrzegająca równowagi politycznej na kontynencie, a więc pochihu zwalczająca wpływy Francji i jej aliantów.

RZĄDY STRESEMANA

Niemcy znakomicie wykorzystali wszystkie te okoliczności: w okresie pierwszym, wpływów Stresemana i socjalistów, stwarzali pozory, że dążą lojalnie do wypełnienia wszystkich warunków Wersalu, błągając przytem o ulgi w spłatach odszkodowań, i doprowadżając do Locarna, gdzie jednak nie uznali granic wschodnich, lecz zobowiązyali się do niedocho-dzenia ich rewizji drogą wojny. Jaki, czyż drapieżny zdobywca duch germański mógł się wyrzec tak pięknie skolonizowanych i zapospodarowanych terenów Śląska, Poznańskiego i Pomorza. W okresie drugim polityki Niemiec po Locarno, kiedy przeżyły one silne tarcia wewnętrzne i walkę o władzę katolickiego centrum, republikańskich Niemiec są zawsze wobec Wschodu wrogi (wystąpienie Trewiranusa w roku 1930).

FUROR TEUTONICUS

Rodzi się i działa ideologia Hitlera, obłądana i w założeniu swym antyhumanitarna i antykulturalna oparta na rasizmie złe pojęty, na ciągłym poszukiwaniu zdobyczy i „Lebensraum” dla „rasy panów”. Idee wyrażone w „Mein Kampf”, tak ciekawie interpretowane przez Rosenberga, dążą i sprowadzają się do teje samej, ciągle jednakowej, przez cały czas historii ekspansji zdo-

bywczej, zwłaszcza w kierunku wschodnim. Czyni się z tego po-słannictwo dziejowe, owiane le-gendą starogermańską, a to tylko zwykły „furor teutonicus” znany już dobrze nieboszczykowi Tacytowi.

ZDOBYCZE HITLERYZMU

Sukcesy uzyskane w trzecim okresie działań Niemiec po wojnie, od dojścia Hitlera do władzy od r. 1932. do chwili obecnej, są istotnie zdumiewające, lecz czy mogą być trwałe? Remilitaryzacja Nadrenii, plebiscyt zwycięski okręgu Saary, wielkie zbrojenia, zajęcie Austrii, zajęcie Sudetów, zdobycie i opanowanie Czech, opanowanie Kłajpedy i Siowacji, układy gospodarcze z Rumunią, wywar-cie nacisku na Jugosławię i Wę-gry i... żądanie Gdańska i auto-strady przez Pomorze. I tu dość! Zmieniać się zaczyna wszystko! Tak, jak przed wiekami, stajemy murem, zwarem, silni i jednolici, gdy chodzi o nasze granice. Wypelnimy misję dziejową, którą już tak świetnie wypełniliśmy za Henryka II i Henryka V, za Ulrycha Jungingena i Albrechta Hohenzollerna. Hitler oddał nam usługi niezwykle, odzyskaliśmy Śląsk Cieszyński, osiągnęliśmy granicę z Węgrami (oby dobrze to było zrozumiane przez naszych sąsiadów!), wyrównaliśmy nieporozumienia z Litwą, rozbudowaliśmy świetnie naszą armię, zdobyliśmy potężnych naturalnych sojuszników; stworzono nam tak świetną propagandę i konstelację polityczną, na jaką do niedawna nie mogliśmy liczyć.

NASZA ODPOWIEŹ

Kancelarz Rzeszy zachłannością zdobywcą wpędził swój naród i siebie w ślepa uliczkę, i w konsekwencjach widzimy tylko dwa rozwiązania, albo upadek Hitlera i wojna domowa, lub też walka z całym światem, którego czujność tak bardzo się obudziła i nieuchronna po krótszej lub dłuższej walce klęska. My nie oglądając się na nikogo, wpatrzni w triumfy naszych Bolesławów, Jagiel-ów i Zygmuntów, staliśmy się i staniemy tamą dla naporu teutoń-skiego, a na żądania mamy tylko jedną odpowiedź — Nie damy ani piędy naszej ziemi, a o to, co się nam należy, będziemy się umieli upomnieć.

Polonus.

Niemcy chcą wysiedlić 5.000 Polaków z pogranicza

Niemcy przesiedlają ciągle Polaków z pogranicza polsko - pruskiego w głąb Rzeszy. Ostatnio całe dziesiątki i setki rodzin polskich otrzymały nakaz opuszczenia swych siedzib do dnia 15 bm.

Na czas najbliższy projektują Niemcy wysiedlić z pogranicza 5 tysięcy Polaków, przenieść ich do Rzeszy i na ich miejsce sprowadzić kolonistów niemieckich.

„Tydzień Tatrzański”

W dniach 13—19 sierpnia b. r. organizuje Polskie Towarzystwo Tatrzańskie „Tydzień Tatrzański” w Zakopanem, poświęcony propagandzie gór polskich, góralszczyzny i turystyki.

Program Tygodnia przewiduje w pierwszym dniu złożenie hołdu pamięci dr. Tytusa Chałubińskiego, duchowego ojca polskiej turystyki górskiej i pioniera idei tatrzańskiej w Polsce. W tym roku przypada 50-ta

rocznica śmierci tego wielkiego lekarza i zasłużonego działacza.

Ponadto organizowane będą w ciągu Tygodnia wycieczki zbiorowe do Parku Przyrody w Jaworzynie i do Parku Narodowego w Pieninach ze zwiedzaniem ciekawych zakątków tych cudów przyrody, wycieczka w Tatry, cykl odczytów i pokazów.

Siostra Maria Zuzanna

Bohaterka poświęcenia i miłości bliźniego

W rozległym, paręset większych i mniejszych wysp obejmującym archipelagu Fidzi jest wyspa, którą ze zgrozą wspominają jedni a z dumą inni: to Makogai, jedna z większych i najlepiej urządzonych kolonii twardowatych w Oceanii. Mało kto wie jednak, że cała ta kolonia jest właściwie dziełem jednej osoby, zakonniczki francuskiej s. Marii Zuzanny, która przybyła tu przed dwudziestu laty.

PRZED 20-TU LATY

Licząca dziś 42 lata życia s. Maria Zuzanna pochodzi z Prowansji. Była młodą i pełną życia, gdy w duszy jej nastąpił przewrót wewnętrzny, który nakazał jej poświęcić się dobru bliźnich. We Francji jeszcze wyuczyła się kilku narzeczy malajskich i jako misjonarka postanowiła udać się na Daleki Wschód, podejmując taką pracę, która by wypełniła całe jej życie. Zaproponowano jej Makogai, co bez wahania przyjęła.

Makogai przed dwudziestu laty była raczej miejscem wygnania niż rzeczywistym leprezerium. Gdy s. Maria Zuzanna tam przybyła, twardowaci zamieszkiwali jaskinie i nory w ziemi. Nikt się nimi nie opiekował, a jedyną troską władz było, by z wyspy nie uciekali.

Energiczna i pełna zapału s. Maria Zuzanna postanowiła stosunki te zmienić i zapewnić chorym prawdziwą opiekę. Tak długo i natrączywie zabiegała u władz brytyjskich, aż wreszcie uzyskała ich zgodę na budowę szpitala, za którym wkrótce powstał drugi.

Jednocześnie dla nieszczęśliwych w mniej zaawansowanym stadium choroby utworzyła wsie, sprowadziła narzędzia pracy i doprowadziła do tego, że życie w tych wsiach (jest ich obecnie 3) potoczyło się niemal tym samym torem, co w osiedlach ludzi zdrowych. Na Makogai przybyli lekarze, przybyły też i dalsze siostry zakonne. Wszystkich ich wykształciła s. Maria Zuzanna, która po dziesięciu latach stała się właściwą administratorką wyspy.

600 TWARDOWATYCH

Obecnie na wyspie Makogai przebywa przeszło 600 twardowatych w większości zamieszkałych w trzech wioskach i częściowo tylko w dwóch szpitalach. Opiekę nad nimi sprawuje czterech lekarzy i jedenaście siostr zakonnych.

Praca siostr jest niezmiernie ciężka. Co dzień wczesnym rankiem konno udają się one do odległych wiosek twardowatych, by chorych nawiedzić, wysłuchać ich skarg i życzeń, rozdzielić żywność i inne artykuły codziennej potrzeby, zabrać cięższych chorych i dostarczyć ich do szpitala. Najbardziej czynną jest przy tym s. Maria Zuzanna.

Gdy późnym wieczorem wróci wreszcie do domu, zaraz obejmuje przypadającą jej w udziale służbę w szpitalu.

Twardowaci są na ogół trudni w traktowaniu, łatwo wpadają w zły humor, niepokoją się i burzą, a często nawet urządzają bunt. Podziwiać należy, jak dobroczynny pod tym względem wpływ na twardowatych w Makogai wywiera s. Maria Zuzanna. Charakterystyczne to wypadek, który zdarzył się tam przed kilku laty.

„KRÓLOWA”

Jacyś łowcy przygód i podejranych interesów uzyskali zezwolenie na osiedlenie się na wyspie, obfitującej zresztą w żywność i skarby roślinne. Dla swych celów jednak żądali, by wszystkich twardowatych usunięto z ich wiosek i osadzono w jednym zamkniętym obozie.

Więść o tym dotarła do twardowatych, którzy się zbuntowali i ruszyli ku wybrzeżu, by wyprzeć intruzów. Władze natychmiast przysłały z pomocą policję i doszłoby zapewne do przykrych konsekwencji, gdyby nie takt doświadczonego oddziału, który przede wszystkim zapragnął rozmówić się z przywódcami buntu. Ci mu oświadczyli, że gotowi są nawet

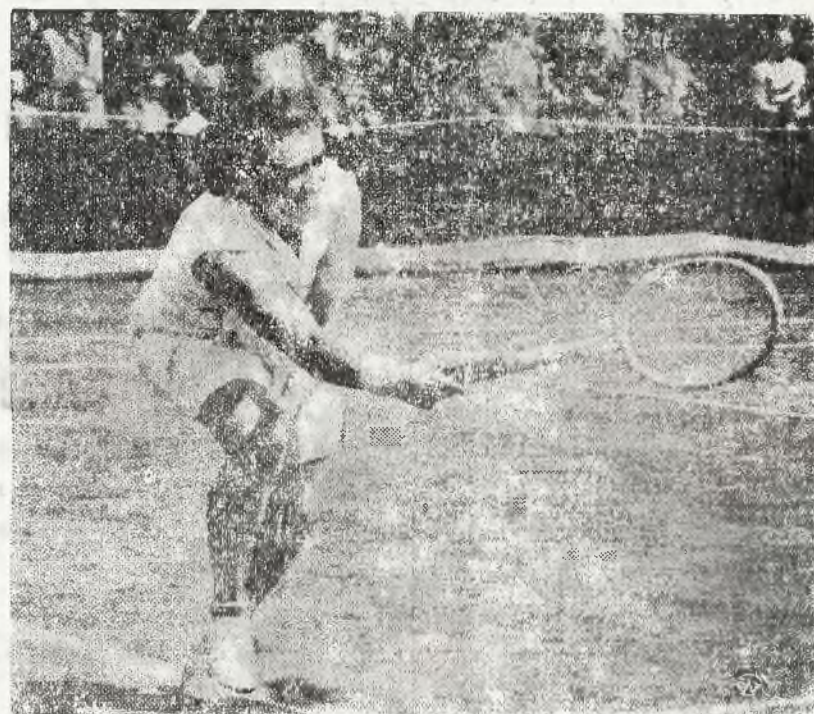
zamknąć się w wyznaczonym im obozie, jeżeli „każe im tak królowa” — jej bowiem tylko wierzą, przekonani, że co ona uczyni, będzie dla nich dobre. „Królową” nazywali, jak się okazało, siostrę Marię Zuzannę...

Mniej więcej przed rokiem bała s. Maria Zuzanna, po raz pierwszy i jedyny od czasu swego wyjazdu, we Francji. Odszukali ją oczywiście dziennikarze dopytujący szczególnie o tę jej rolę jako „królowej twardowatych”.

— Nie, nie jestem królową — odpowiedziała z uśmiechem — ale istotnie cieszę się zaufaniem chorych. Po czym z nieukrywanym wzruszeniem opowiadała, jak chory powierza jej wszystkie zarobione przez siebie pieniądze, jak dzieli się z nią swymi troskami i skąpymi radościami.

S. Maria Zuzanna jest dla nich opiekunką, pośredniczką w stosunkach ze światem zewnętrznym, nauczycielką i przewodniczką. Dzięki niej przekonali się, że mimo choroby mogą pracować i być pożyteczni. Nauczyli się uprawiać pola, budować drogi, troszczyć się o swój byt. Dzięki niej Makogai w pewnym stopniu może być nazwane rajem nieszczęśliwych.

ZE SPORTU

Jadwiga Jędrzejowska na korcie w Wimbledonie. Jak wiadomo Jędrzejowska przegrała niespodzianie w ćwierćfinale z tenisistką amerykańską Marble.

Krzyż chrześcijański znaleziono w Herkulanum

Prawdopodobnie ze względu na pewne poczynione z niektórych stron zastrzeżenia prasa włoska podała dopiero w tych dniach jako jedno z najbardziej sensacyjnych odkryć archeologi-

cznych ostatnich czasów wiadomość, o odnalezionym już przed osiemnastoma prawie miesiącami krzyżu chrześcijańskim w Herkulanum.

Mianowicie już w lutym ub. r. na ścianie małego pokoju położonego na górnych piętach jednego z najpiękniejszych gmachów mieszkaniowych — t. zw. „domu dwóchsetlecia” — owej prastarej siedziby wyrafinowanych patrycjuszów rzymskich, pokrytej w roku 79 po n. Chr. grubą warstwą zmieszanej z lawą błotą wulkanu pamiętnego wybuchu Wezuwiusza i rozkopanych przez rzymskich inżynierów odkryty został wyciśnięty w stiuku i czworobokiem obrysowany dość duży (60x45 cm) nierównoramienny krzyż łaciński.

Fakt ten, którego doniosłość kulturalna jest aż nazbyt oczywista, uważany być może jako najbardziej przekonujący dowód, że już wtedy zarówno w Herkulanum, jak prawdopodobnie w pobliskiej Pompei i Stabii, miastach, które tej samej wówczas uległy katastrofie, wiara Chrystusowa silnie już zapuściła korzenie. Wielkie on zwłaszcza posiada znaczenie w dziedzinie studiów archeologii chrześcijańskiej, według dotychczasowego świadectwa, której kult symbolu męki pańskiej rozpoczął się miał jakoby znacznie później, do liturgii zaś i ikonografii wprowadzony został ostatecznie zaledwie w wieku 4-tym.

Zaznaczyć należy, że obok krzyża znaleziono zwęglony oczywiście ale obecnie całkowicie zrekonstruowany klęcznik.

(podpis zamawiającego)

Wym. WARSZAWA I.
Z góry przekazem rozrachunkowym na konto ABC Nr. 2 w urzędzie pocztowym

Należność za prenumeratę w kwocie 2 zł. 30 gr. miesięcznie uiszczać będzie
Miejscowość _____
Ulica _____
Nr _____
Imię i nazwisko _____
Pocztą _____

do odwiedzenia pod adresem:

1939 r. _____

ABC-NOWINY CODZIENNE

Niniejszym zamawiam prenumeratę dziennika

ZAMÓWIENIE

Data stempla pocztowego

Ożywiona działalność wydawnicza

Wołyńskiego Tow. Przyjaciół Nauk

Do r. 1938 główna uwaga Wołyńskiego Tow. Przyj. Nauk była zwrócona na organizację prac w terenie. Dopiero rok 1938 zaznaczył się żywymi pracami wydawniczymi. Wydany więc został przede wszystkim pamiętnik znanego uczonego, socjologa, przyrodnika i orientalisty, Ignacego Radlińskiego, p. t. „Mój żywot” z przedmową prof. Ludwika Krzywickiego. Towarzystwo wydało następnie pracę dr. Macko „Roślinność projektowanych rezerwatów leśnych na Wołyniu” i dr. Macko i inż. Pronina „Wieża entomologiczna na Wołyniu” — opis stacji etnologicznej Towarzystwa w Sławkach, sprawozdanie z działalności Towarzystwa za lata 1935 — 1937 oraz broszurę dr. Niccia „Działalność w bibliotece łuckiej Wołyńskiego Tow. Przyj. Nauk”.

Rok 1939 z okazji rocznicy poświęcenia J. I. Kraszewskiemu przyniósł wydanie tak cennej pracy, jaką jest „Księga ku czci J. I. Kraszewskiego”. Jednocześnie Towarzystwo zapoczątkowało systematyczne wydawanie prac przyrodniczych, z których wyszła już praca prof. Uniw. J. K. Jana Samsonowicza „Gotland, ordowik i skały wylewne na wschodnim Wołyniu”. Znajdują się już w druku i ukażą niebawem prof. Wiktora Hahna „Bibliografia Kraszewskie go z lat 1886 — 1937”, opracowanie zbioru monet rzymskich i

skarbow monet polskich, znajdujących się w muzeum Towarzystwa w Łucku, pod redakcją prof. Ludwika Piotrowicza i mgr. Jana Fitzke.

We wrześniu wyjdzie z druku zeszyt pierwszy wielkiej pracy Kazimierza Pułaskiego „Kronika polskich rodów szlacheckich Wołynia, Podola i Ukrainy” w opracowaniu prof. Z. Wdowiszewskiego, wydawanej przez Wołyńskie Tow. Przyj. Nauk. Czołowe dzieła — dwa tomy, 600 str. druku, zostaną opublikowane w końcu br.

W najbliższej przyszłości Tow. wyda ciekawą publikację, która będzie najstarszą z zachowanych ksiąg miejskich na Wołyniu, mianowicie księga m. Równego (wiek XVII — XVIII), opracowana do druku przez prof. U. J. Władysława Semkowicza, rękopis której znajduje się w bibliotece Akademii Umiejętności w Krakowie. Na ukończeniu już jest katalog rękopisów biblioteki Tow. w Łucku pod redakcją dr. J. Niccia i mgr. A. Dublańskiego.

Z prac przygotowanych przez Towarzystwo do druku wymienić należy: Aleksandra Jaworczaka „Garniarstwo ludowe na Wołyniu pod względem etnograficznym” oraz prof. Mariana Kamińskiego „Analiza glin garniarskich Wołynia”. W związku z ciekawą i owocną konferencją na temat lessów na Wołyniu, jaka z inicjatywy Wołyńskiego Tow. Przyj. Nauk od-

była się przed niedawnym czasem w Łucku, zostanie wydane szczegółowo sprawozdanie pod redakcją prof. dr. J. Nowaka i dr. M. Klimaszewskiego.

Z wydawnictw seryjnych przez Towarzystwa przygotowana jest do druku publikacja ks. Florentyna Czyżewskiego „Zapiski z ksiąg metrykalnych diecezji łuckiej”, pierwszy zeszyt której poświęcony będzie parafii w Tajkurach. Towarzystwo zabiega również o uzyskanie funduszy na wydanie pracy asystentki S. G. H. w Warszawie Zofii Tetrażyńskiej — Cichockiej „Żywot Polki na Wołyniu”. Wydawnictwa Wołyńskiego Tow. Przyj. Nauk wychodzą z oficyn drukarskich we Lwowie i Warszawie.

Na zakończenie dodać należy, iż równoległe z ożywioną działalnością wydawniczą Towarzystwa należy słabną prowadzone przezeń prace terenowe. Tak, dzięki pomocy finansowej Funduszu Pracy, prof. Samsonowicz prowadzi dalsze badania geologiczne na terenie pow. kostopolskiego i rówieńskiego. Prof. Sulimski, mgr. Fitzke i szereg innych osób kontynuują ciekawe badania archeologiczne w powiatach krzemienieckim i kostopolskim. Wreszcie z ramienia Towarzystwa dr. Stefan Macko zbiera systematycznie materiały botaniczne, odnoszące się do flory wołyńskiej.

Cranbourne ożywił się nagle.

— Przepraszam, ale pani jest w błędzie! — podniósł głos — Czy to jest przypadek, że Mac Norton tu przyjechał od Elswortha? Czy można nazwać przypadkiem, że po roku właśnie Daniel Hope sprzedał Elsworthowi tajemnicę wyrobu nowego gatunku stali?... Mogę wyliczyć szereg podobnych przypadków: Mac Norton od czasu do czasu wydaje dużo pieniędzy... nie zapracowanych. Mac Norton po osiedleniu kary szuka posady właśnie w zakładach garlandzkich. — Zaczepnął powietrze. — Następne przypadki: Daniel Hope, odsiadujący karę w więzieniu Reading — a więc w sąsiedztwie Garland Green, gdzie już przebywa Mac Norton — po dziesięciu latach ucieka z więzienia. Mija kilka dni i jego córka Marta udając pielęgniarkę, wkreca się podstępnie do domu chorego. Potem zjawia się tu w Dieppe... a może i do tej pory tu jest! Też przypadkowo znika jak kamfora, gdy ją panna Janet rozpoznaje na pocztę!... Nie, łaskawa pani, jeśli pani to zestawia, to przynajmniej z pewnością, że te wszystkie przypadki są tylko pozornie odrębnymi wydarzeniami, a w rzeczywistości pozostają w ścisłej łączności!

Był tak dalece podniecony, że ostatnie zdania niemal wykrzykiwał.

Wszyscy milczeli. Marcin Anderson oddychał ciężko — żyły nabrzmiały na jego niskim czole, a potężne dłonie, leżące na stole, raz po raz ścisnęły się kurczowo.

Nawał różnorodnych myśli przytłoczył zupeł-

nie Janet, jednak odpędziła je, gdy spojrzała na przybranego wujka. Zrobiło się jej żal tego młodego człowieka, który doznał niezastuszenie przykrych upokorzeń. Współczuła mu szczerze — był niewątpliwie bardzo dobry, jednak pod tą dobrocią kryła się może nieco przeczułona lecz zrozumiała ambicja. Wiedziała, że musiał się czuć głęboko urażony: zawiódł się boleśnie na człowieku, którego obdarzył prawie nieograniczonym zaufaniem i wprowadził do kółka najbliższych ludzi. Pogłaskałaby go chętnie po głowie, lecz nie miała odwagi poruszyć się ani wypowiedzieć słowa.

— O, Boże — westchnęła ciotka Betsy. — Co się dzieje... co się dzieje na świecie...

Nagle Lytton Praycott odwrócił się od okna i spojrzał na Cranbourne'a. W jego jasnych młodzieńczych oczach błysnął wyraz surowej nieugiętości, który Janet już raz u niego spostrzegła, a który potrafił ukryć umiejętnie.

— Wieszaj panu, panie majorze! — powiedział szczerze.

Cranbourne skłonił się z ledwo dostrzegalną ironią.

Rozległ się ostry dzwonek. Naprężenie było tak wielkie, że wszyscy drgnęli mimo woli.

— A to kto tak późno? — zawołała ciotka Betsy wstając pośpiesznie.

Wszedł „luźniak” z tacą.

— Pilna depeza dla panny Gregory.

Janet otworzyła i przeczytała:

(D. c. n.).

OLE STEFANI

86)

DZIEWCZYNA, SAMOCHÓD i PIES

POWIEŚĆ

Przekład autoryzowany Eugeniusza Bałuckiego

W tym momencie na posadzkę spadł z trzaskiem gruby miesięcznik, który leżał na kolanach Praycotta. Młody człowiek zerwał się gwałtownie z fotelu, popatrzył na Cranbourne'a jak na upiorną zjawę, stawiając szerokie kroki, podszedł do okna i otworzył je na oścież.

— Co się stało, panie Praycott? — zapytał major z łagodnym uśmiechem.

— Trochę powietrza... tu jest za dużo dymu... — mruknął Amerykanin wychylając się nieco z okna.

Janet zdębtowała.

— U Elswortha... — powtórzyła z trudnością poruszając wargami.

— Czy to aby prawda? — wykrztusił drżącym głosem Anderson.

— Tak — odparł Cranbourne i spojrzał na niego współczująco. — Prawda nie ulegająca najmniejszej wątpliwości.

Ciotka Betsy tylko szepnęła beznadziejnie:

— Jednak to jeszcze niczego nie dowodzi...

Warszawa przejmuje na własność gmach Akademii Sztuk Pięknych

Na posiedzeniu komisji urbanistycznej Rady Miejskiej w dniu 4 bm. uchwalone zostały 2 wnioski Zarządu Miejskiego, dotyczące nabycia gruntów pod zielenie i przyjęcia darowizny pod ulicę. Na cele regulacji i pod zielenie miasto nabywa około 4.300 m. kw. gruntu przy ul. Kazimierzowskiej, dając zarazem obejmuje około 4 hektarów gruntu pod ulicę w okolicach ul. Wołoskiej i Wiktorskiej na Mokotowie.

Następnie komisja rozpatrzyła ogólny i szczegółowy plan Moko-

towa dolnego i obszaru ograniczonego ulicami: Dobra, Tamka, Nadbrzeżna i Leszczyńska.

Po załatwieniu innych, drobniejszych spraw, komisja rozpatrzyła sprawę przedterminowego rozwiązania umowy dzierżawnej z Akademią Sztuk Pięknych i przejęcia gmachu tej Akademii, położonego przy wybrzeżu Kościuszkowskim, na własność miasta za odszkodowaniem 426 tys. zł.

Akademia buduje sobie w dzielnicy Marszałka nową siedzibę, dokąd uczelnia zostanie przenie-

siona w roku 1941. W pozyskanym przez gminę gmachu znajduje się mieszkanie Miejskiej Szkoły Sztuk Zdobniczych i Malarstwa, lokująca się obecnie w klasycznym i niedopowiednim budynku prywatnym przy ul. Mysłowieckiej. Zmiana lokalu pozwoli miejskiej uczelni zdobniczo — artystycznej na znaczne powiększenie ilości uczniów, których miasto z powodu ciasnoty pomieszczeń przyjmować może tylko w ograniczonej ilości. Kubatura gmachu Akademii Sztuk Pięknych wybudowanego przed wojną przez p. Eugeniusza Kierbedziowa na placu miejskim, wynosi blisko 25.000 m. sześć, wartość gmachu została oszacowana na 569 tys. złotych, a wartość placu miejskiego na 902.000 złotych.

Szpitalnictwo i Opieka Społeczna na warsztacie komisji radzieckiej

We środę odbyło się posiedzenie Komisji Opieki Społecznej i Zdrowia Publ., podczas którego można było zauważyć kokietywanie Zarządu Miejskiego przez radnych PPS.

Podczas obrad wpłynął wniosek radnego Sylwestrowicza, traktujący o stanie prawnym majątków fundacyjnych szpitali. Wniosek uchwalono jednogłośnie, przekazując go na plenum rady. Następnie wpłynął wniosek radnego Pączkowskiego o zbadaniu przyczyn powiększania się kosztów mie-

skich pomocy lekarskich i obniżeniu się jakości i ilości udzielanych porad lekarskich, jednak głosami PPS, Bundu i OZN postanowiono przyjąć do wiadomości wyjaśnienia, złożone przez dyr. Marczyńskiego i wyłonić referenta (radny Dąbrowski OZN) oraz koreferenta (radny Białek PPS) dla zbadania spraw dotyczących miejskiej pomocy lekarskiej.

Wnioski Bundu dotyczące sprawy ekmisji i ochrony lokatorów przekazano komisji regulaminowo prawnej.

Rada Miejska zbiera się 12 lipca r. b.

W środę przyszłego tygodnia, tj. 12 bm. o godz. 18-ej odbędzie się 6 plenarne posiedzenie Rady Miejskiej. Na porządku dziennym szeregu spraw bieżących.

Będzie to prawdopodobnie ostatnie przedwakacyjne posiedzenie Rady Miejskiej, po czym nastąpi dłuższa przerwa wakacyjna.

Przy schorzeniach nerek i pęcherza

Minerogen F. F. Apteka Mazowiecka Warszawa Mazowiecka 10

RADIO

PIĄTEK, 7 LIPCA 1939 r.
12.00 Kiedy ranne wstają zorze — 0.35
Gimnastyka, 8.30 Muzyka (pięty), 7.00
Dziennik, 7.15 Muzyka (pięty) 0.15 „Je-
dziemy na wycieczkę” — dialog.
11.57 Hejnał, 12.00 Audycja południowa,
14.45 Życie lasu — pogadanka dla mi-
odzieży wygłosi Dyakowski, 15.00 Muzyka
popularna w wyk. Ork. Rozgł. Poznań-
skiej, 15.45 Wiadomości gospodarcze,
16.00 Dziennik, 16.10 Pogadanka aktualna,
16.20 Z polskiej twórczości chóralnej,
16.45 Rozmowa z chórami ks. Rękasa,
17.00 Muzyka taneczna (pięty), 18.00
Kwartety Beethovena — cykl (pięty),
19.00 Recital fortepianowy Stanisława
Godebskiego, 19.20 Chwila Buena Studiów,
19.30 „Przy wieczery” 20.25 Audycja
dla wsi, 20.40 Dziennik Sport, 21.00
„Opowieść o Schubercie”, 22.00 „Z czego
żyje pisarz” — dialog F. Goetla i Ga-
łczyńskiego, 22.25 Recital skrzypcowy U-
mińskiego, 23.00 Dziennik

NAJCIEKAWSZE AUDYCJE
16.20 Z polskiej twórczości chóral-
nej.
18.30 Recital fortepianowy St. Sta-
niawicza.
19.00 „Lalka” — Bolesława Prusa.
19.30 „Przy wieczery”.
21.00 „Opowieść o Schubercie”.
22.00 „Z czego żyje pisarz” — F.
Goetla i K. I. Gałczyński.
22.25 Recital skrzypcowy Umiń-
skiej.

WARSZAWA II
13.00 Muzyka lekka (pięty), 14.00 Po-
gadanka gospodarcza, 14.05 Pare infor-
macji, Sport, 14.45 Poematy symfoniczne
(pięty), 15.00 Pieśń Schuberta, Schu-
manna i Brahmsa w wyk. H. Rapsz-
wicz — Czechowskiej, 15.30 Muzyka obia-
dowa, 16.00 taktów w wyk. Zespołu Ra-
chonia, 16.30 Utwory E. Elgiera (pięty),
17.05 Życie kulturalne stolicy, 17.25
Transkrypcje Liszta i Busoniego, utwo-
row organowych Bacha, 21.05 Gustaw
Holst: Fragment z suity „Planety”, Jo-
wisz (pięty), 21.15 „Tajemnice grawitacji”,
(pięty) — odczyt, 21.35 Fryderyk Chopin
(pięty) — odczyt, „Geniusz śpiewu i pracy”
— Enrico Caruso, Audycja słowno-mu-
zyczna w oprac. St. Gołachowskiego,
23.00 Muzyka do tańca (pięty).

NOTOWANIA GIEŁD WARSZAWSKICH

GIEŁDA PIENIEŻNA
Dewizy: Amsterdam 282.50; Berlin
(sprzedaż) 213.07, kupno 212.01; Bruks-
ela 90.55; Gdańsk (sprzedaż) 100.25,
kupno 99.75; Kopenhaga 111.25; Lon-
dyn 24.90; Nowy Jork (sprzedaż) 5.33,
kupno 5.90 i 10.11; Nowy Jork (kabel)
5.32; Paryż 141.11; Sztokholm 128.35;
Zurych 119.90.
Pożyczki: 3 proc. prem. inwest.
I em. 75.50; dolarowa 39.00; 4 proc.
konsolidacyjna (większe) 61.00, (dro-
ższa) 60.50; 4 i pół proc. wewn. (pro-
stowa) 60.00; 5 proc. konwersyjna
65.00; 5 proc. kolejowa konwersyjna
61.00.
Listy zastawne: 4 i pół proc. ziem-
skie 5-ta seria 53.00 — 53.50; 5 proc.
Warszawa 69.75; 5 proc. Warszawa
(1933 r.) 63.50 — 62.00 — 64.00
(1.000 zł.) 64.00 — 64.50, (1936 r.)
62.00 — 63.00, 5 proc. m. Piotrkowa
(1933 r.) 54.50, 5 proc. Radomia
(1933 r.) 55.00.

AUDYCJE KRÓTKOFALOWE
Fałs As
0.08 „Letni wieczór przed domem Fry-
deryka Chopina”, 0.45 Dziennik, 1.00
„Uczmy się polskiej piosenki”, 1.20 T.
Litani — wiołopczela, 1.45 Kronika dźwię-
kowa, 2.15 Zespół Rachonia.

SOBOTA 8. VII.
6.30 Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze”,
6.35 Gimnastyka, 6.50 Muzyka (pięty),
7.00 Dziennik, 7.15 Muzyka (pięty),
7.45 Koncert poranny w wyk. Ork. De-
tę Poczłowego Przysposobienia Wojsko-
wego, 8.15 „Tam gdzie tanczyły nied-
wiedzie” — reportaż ze Smorgoni.
11.57 Hejnał, 12.03 Audycja południowa,
14.45 Słuchowisko p. t. „Jak się zabie-
wydawało, że najpiękniej śpiewa”, 15.15
Koncert popularny w wyk. Ork. Rozgł.
Katowickiej, 15.45 Wiadomości gospodar-
cze, 16.00 Dziennik, 16.10 Pogadanka ak-
tualna, 16.20 Recital śpiewaczy J. Huper-
towej, 16.50 Ciępie rodzinne — pogad-
anka, wykł. dr. Sokolowski, 17.00 Muzyka
taneczna z „Cafe-Club”, 18.00 Koncert
rozrywkowy, 19.00 „Stefania ma za du-
żo rozrywkowy”, 19.00 Audycja dla Pola-
i Kornackiego, 19.30 Melodie ziemi pol-
skiej, 20.00 Melodie ziemi polskiej, 20.25 Audycja
dla wsi, 20.40 Dziennik Sport, 21.05 Wiel-
ki koncert galowy w Genewie, 22.30 Dawne
piosenki, 23.00 Dziennik, 23.20 Muzyka
taneczna z „Cafe-Club”.

NAJCIEKAWSZE AUDYCJE
16.20 Recital śpiewaczy J. Hupertowej
16.50 „Co się dzieje w gniazdach”.
19.00 „Charaktery” — powieść mówiona
21.30 Wielki koncert galowy z Gene-
wy.
22.30 Dawne piosenki.

WARSZAWA II.
13.00 Muzyka lekka (pięty), 14.00 Pare
informacji, Sport, 14.15 „Z oper Thoma-
sa i Massenet”, 15.00 Koncert solistów.
Wykonawcy: Rozenowa — fortepian,
Rozen — skrzypce, 15.30 Muzyka obia-
dowa w wykonaniu Małej Orkiestry P.
R. pod dyr. Z. Górzyskiego, 16.30 Suity
(pięty), 17.15 Symfonia programowa (pię-
ty), 21.05 Józef Haydn, 21.50 Giuseppe
Verdi: „Traviata”.

NOTOWANIA GIEŁD WARSZAWSKICH

GIEŁDA ZBOŻOWA
Pszonica jednolitą 29.00 — 29.50;
żyto 16.25 — 16.50; jęczmień 19.75 —
20.00; owies I 21.75 — 22.25
gryka 22.75 — 23.25; wyka
22.50 — 23.50; groch polny 28.00
— 30.00; maki pszenne gat. I 44.00 —
47.00, gat. II 38.50 — 40.00; żytnia
gat. I 27.50 — 28.00; żytnia razowa
21.75 — 22.25; otręby pszenne grube
12.75 — 13.25; średnie 12.00 — 12.50
miakie 12.00 — 12.50; makuchoy li-
nie 25.25 — 25.75, makuchoy zepako-
we 13.25 — 13.75, słoma pras. żytnia
3.50 — 4.00, siano prasowane 7.50 —
8.00.

Przeprowadzać kontrolę czystości sprzedawców w sklepach spożywczych

Stwierdzając obiektywnie, iż w ostatnich latach zwiększył się nadzór nad warunkami, w jakich odbywa się sprzedaż w Warszawie napojów chłodzących, należy jednak podnieść, że jeszcze wiele jest pod tym względem do zrobienia głównie w dziedzinie przestrzegania higieny osobistej przez sprzedawców. Nie pomoże zaista-
lanie bieżącej wody, do zmywania szklanek, noszenie białych fartuchów przez personel sklepowy i tym podobne urządzenia, jeżeli ręce sprzedawców, jakże dość często wylakierowane rączki sprze-

Bandy szulerów grasują nad Wisłą

Wzrastający coraz bardziej ruch na brzegach wiślanych w sezonie kąpielowym wykorzystywany jest przez elementy przestępcze. Zauważono, że na wybrzeżach organizowane są np. nielegalne lotne loterie fantowe i inne gry hazardowe. W związku z tym organy policji państwowej podjęły energiczną walkę z tym hazardem.

Spotyka się chłopczków już nawet w wieku 6—7 lat, którzy pod pozorem żebrani, czy też sprzedawcy gazet, zapalek, wgl. cukierków zaczepiają w ordynarny sposób przechodniów, a korzystając z ich nieuwagi, okradają ich.

Jakkolwiek od dawna już sły-

Egzaminy z O.P.L.G. na wyższych uczelniach

Na wszystkich wyższych uczelniach w Warszawie rozpoczynają się 8 bm. egzaminy dla dyplomantów z obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej. Studenci, przed przystąpieniem do egzaminów musieli przejść miesięczny kurs nauki, zapoznając się szczegółowo m. in. z wzorowymi schronami stolicy.

Wiadomości gospodarcze

KUPCY WILENSCY JADA DO LITWY
Wkrótce ma udać się z Wilna do Kowna wycieczka kupców i przemysłowców polskich. Wycieczka nawiąże kontakt z przedstawicielami przemysłu i handlu litewskiego.

MOŻLIWOŚĆ EKSPORTU CHMIELU POLSKIEGO DO FRANCJI
Francuska produkcja chmielu, w środkowej części w Alzacji i Burgundii, nie pokrywa, jak wiadomo, całkowitego zapotrzebowania przemysłu browarnego we Francji. Poza tym chmiel francuski znacznie ustępuje co do gatunku zagranicznemu, potrzebnemu do wyrobu wyższych gatunków piwa. Wobec tego Francja zmuszona jest co roku sprowadzać znaczne ilości chmielu z zagranicy. Import ten w r. ub. wyniósł łącznie 3.486 q, z czego na Czechosłowację przypadało 2.413 q, Jugosławie — 630 q, Niemcy — 276 q, USA — 127 q, i Polskę 38 q i t. p.

Należy dodać, że przywóz chmielu do Francji jest skontyngentowany przy-

Rezultat ofiarności stolicy 121 milionów zebrała Warszawa na Pożyczkę Obrony Przeciwlotniczej

Kiedy po raz pierwszy rzucono hasło „Zwarcie, silni, gotowi” — przed komisarzem na m. st. Warszawy stanęły bardzo poważne trudności natury technicznej. Zrózniczkowanie życia gospodarczego stolicy wymagało zarówno w dziedzinie propagandy jak kontroli społecznej — zupełnie innego aparatu, niż miało to miejsce na prowincji, gdzie powiat był zasadniczą komórką subskrybującą.

Subskrybenci zostali teoretycznie podzieleni na 14 grup — którym odpowiadały powołane do życia Wydziały.

W Komisariacie, mieszczącym się w zupełnie nie przystosowa-

nym i będącym akurat w gruntownym remoncie lokalu L. O. P. P. można było użyć do pracy jednocześnie znikomą ilość osób, ze względu na brak miejsca, bo przecież L. O. P. P. u, jako instytucji operującej milionowym budżetem na rzecz obrony Państwa, nie można było w dzisiejszych czasach unieruchomić.

Udział więc pracowników L. O. P. P. w sprawach pożyczki — był stosunkowo minimalny i raczej po-mocny.

Trzon stanowili czterej urzędnicy Najwyższej Izby Kontroli oraz trzech wolontariuszy wybrani z licznej rzeszy zgłaszających swą bezinteresowną pracę na rzecz P. O. P. przedstawicieli inteligencji warszawskiej.

Można sobie wyobrazić, ile pracy ci ludzie włożyli, by zorganizować akcje, na terenie przeszło milionowego miasta, by pobudzić ofiarności, dopilnować, by wszyscy bez wyjątku w miarę swych sił i możliwości spełnili obowiązek obywatelski.

Jednocześnie, w porozumieniu z istniejącymi na terenie Stolicy organizacjami gospodarczymi, zorganizowany został Komitet P. O. P., który w olbrzymiej mierze, swą na niektórych odcinkach

wprost świetnie zorganizowaną pracę, w wysokim stopniu przyczynił się do powodzenia subskrypcji na terenie Stolicy.

Subskrypcja na terenie Stolicy wyniosła 121 milionów złotych przy 433.000 subskrybentów, co chyba świadczy najlepiej o wyskim patriotyzmie warszawian.

Rezultat ten — wzięwszy pod uwagę prowizoryczny, ad hoc organizowany aparat organizacyjny — jest nadzwyczaj korzystny. Nie dociągając organizacyjne spółkały się zresztą z pełnym zrozumieniem społeczeństwa.

Godnym specjalnego podkreślenia jest fakt, że na gruncie Komitetu P. O. P. współpracowali zgodnie przedstawiciele wszystkich stronnictw politycznych, wyznań i mniejszości narodowych. Świat pracy obok wielkiego przemysłu, właścicieli nieruchomości itd., dając tym dowód powszechnego zrozumienia ważności pożyczki i głębokiej troski w umocnieniu obronności Państwa.

Komisariat P.O.P. kończy swe czynności z dniem 15 lipca.

Do tego terminu należy zaopatrzyć się w zaświadczenie o subskrybowaniu, które wydają wydziały kontroli społecznej.

Zjazd Okręgu Warszawskiego Związku Polskiego

Zarząd Okręgowy Związku Polskiego w Warszawie podaje do wiadomości Kół, że w dniu 9 lipca 1939 r. odbędzie się w lokalu własnym przy ul. Ordynackiej 5 m. 1 Zjazd Okręgowy z następującym programem:

- Godz. 9-ta Msza św. w kościele św. Antoniego przy ul. Senatorskiej 31, z kazaniem ks. dr. prałata Trzebińskiego.
- Godz. 10-ta w pierwszym terminie, a godz. 10.30 w drugim terminie bez względu na ilość delegatów — początek obrad Zjazdu z następującym porządkiem:

- Otwarcie Zjazdu i Wybór Prezydium Zjazdu.
- Referat ideowy — wygłosi p. Antoni Goerne v-prezes Zarządu Głównego.
- Sprawozdanie Zarządu Okręgowego i Komisji Rewizyjnej.
- Sprawozdania Kół.
- Dyskusja nad sprawozdaniami.
- Sprawa Absolutorium.
- Wybór Władz Okręgu (Zarządu i Komisji Rewizyjnej).
- Rozpatrywanie wniosków zgłoszonych wg. p. 2 przepisów porządkowych Zjazdu.
- Wolne głosy.
- Zamknięcie Zjazdu.

ABC sportowe

Wielki konkurs sportowy „ABC” „Szukamy nowych talentów”

Wielki konkurs naszego wydawnictwa jest w tej chwili niezwykle aktualnym zagadnieniem sportowym. Udział w nim już tylko rok od olimpiady i wszędzie są czynione gwałtowne wysiłki, aby znaleźć talenty sportowe, które pozwoliłyby zdobyć jak najwięcej miejsc punktowanych.

Polska, jak może żaden kraj, posiada młodzież uzdolnioną wszechstronnie, która pod opieką fachowych trenerów mogłaby dostarczyć kadrom olimpijskim. Nijeden wybitny talent sportowy. Naprawdę znajduje się wielu uprawiających sport, którzy czują, że ich możliwości w dziedzinie którejś z konkurencji lekkoatletycznej są znaczne, a tylko niemożność porównania swych wyników sportowych w silnej konkurencji czyni, że wyniki ich są nieznanie szerszemu ogółowi i polskiemu związkowi sportowemu.

Wydawnictwo nasze zdając sobie dobrze z powyższego sprawy, pragnie przynieść tym wszystkim sportowcom (bez różnicy poci), z pomocą i konkurs ten ogłasza. Każda, czy każdy, który w jakiegokolwiek konkursie lekkoatletycznym osiągnął wynik mówiący o specjalnym uzdolnieniu

niem w tym kierunku, niechaj nie o-mieszkają wziąć udziału w naszym konkursie.

Pismo nasze, „przez urządzenie wielkich zawodów sportowych na jednym z boisk warszawskich, da możliwość zaobserwować nowym talentom i pozwoli dać się poznać ludziom, którzy zajęli się ich dalszą przyszłością.

Warunkiem do wzięcia udziału w Wielkim Konkursie Sportowym ABC, jest nieukończenie lat 18, pochodzenie czyste aryjskie, oraz przesłanie do naszej redakcji listu z wynikami i trzema kuponami, jakie są umieszczone wewnątrz pisma.

Dziennik nasz pragnąc jak najbardziej ułatwić biorącym udział w konkursie wystąpienie o znaczki kolejo-we oraz biore na siebie kwestię noclegu i wyżywienia.

Oprócz zawodów, pismo nasze sta-

rając się, aby uczestnicy konkursu spędzili w stolicy czas jak najmniej urzędów i międzyzawodowe zwiędzanie miasta i muzeum, wieczorek taneczny i szereg innych niespodzianek.

Termin nadsyłania zgłoszeń upływa z dniem 1 sierpnia.

Zgłoszenia wraz z kuponami wysyłać należy pod adresem: Redakcja ABC, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121, „Konkurs Sportowy”.

KONKURS SPORTOWY ABC
KUPON Nr. 3 upoważniający do brania udziału w Wielkim Konkursie Sportowym pod hasłem: „Szukamy nowych talentów”

Sukces Vereya w Henley Polak bije australijczyka Turnera

W środę rozpoczęły się w Henley wielkie międzynarodowe regaty wiosłarskie, które w roku bieżącym mają specjalnie uroczysty charakter ze względu na 100-ną rocznicę tych regat. Udział wiosłarzy zagranicznych jest też wyjątkowo liczny. Z Polaków po raz pierwszy bierze udział w tych regatach Roger Verey. Walczy on w jedynkach o słynną nagrodę „Diamond Sculls”.

W środę odbyły się przedbiegi. Wielki sukces odniósł Verey, zajmując pierwsze miejsce w swoim przedbiegu w najlepszym czasie dnia 9:38 i bijąc Australijczyka Turnera — mistrza brytyjskiego Imperium.

W drugim przedbiegu Amerykanin Burk pokonał Kanadyjczyka Moffata w słabym czasie 10:18.

W trzecim przedbiegu Amerykanin Bates wygrał z Brazylijczykiem

Branco w czasie 9:59. W czwartym przedbiegu Anglik Peters wygrał ze swoim rodakiem Shorpem w czasie 10:05.

Dwa rekordy Pomorza

Na zawodach wewnętrznych klubowych KPW Pomorzana w Toruniu Dunecki ustanowił nowy rekord Pomorza, uzyskując czas 10,7 sekund. Dotychczasowy rekord wynosił 10,8 sekund.

Na tych samych zawodach sztafeta Pomorzana w składzie Jaruszewski, Placzek, Rietzke i Dunecki uzyskali na 4×100 m. czas 45,3 sekundy, bijąc rekord Pomorza o 0,2 sek.

Dwaj Amerykanie w finale Wimbledonu

W Wimbledonie odbyły się w środę półfinały gry pojedynczej panów. Amerykanin Cooke, pogromca Austriana walczył z Niemcem Henkiem, a drugi Amerykanin Riggs spotkał się z Jugosłowianinem Punczem, Ame-

rykanie wykazali bezwzględna wyzłość nad tenisistami europejskimi. Cooke zwyciężył Henka 6:3, 4:6, 6:4, 6:4, a Riggs wyeliminował Puncza 6:2, 6:3, 6:4.

Znamienna opinia rządu angielskiego

Zarządzenia wojskowe Gdańska Naruszają statut Wolnego Miasta

LONDYN, 5. 7. Sprawa Gdańska poruszona była dziś po południu w Izbie Gmin w szeregu interpe-lacji.

Posel konserwatywny Vivian Adams skierował do premiera Chamberlaina zapytanie, czy w o-bliczu nielegalnego przywozu amu-nicji i uzbrojonych oddziałów do Gdańska rząd brytyjski nie zamie-rza podjąć odpowiednich kroków. Premier Chamberlain odpowie-

dział: „Rząd J. K. M. nie zaniedba żadnych kroków, jakie uważa bę-dzie za konieczne lub pożądane, aby stanowisko swe uczynić abso-lutnie wyraźnym. Zostało to już dokładnie sprecyzowane w nieda-wnych przemówieniach członków rządu brytyjskiego”.

Inne zapytanie skierowane przez posła Cocksa z Labour Party, czy rząd zdaje sobie sprawę z tego, że przygotowania wojskowe odbywa-jące się w Gdańsku stanowią na-ruszenie statutu obowiązującego w Wolnym Mieście i czy rząd bry-tyjski zamierza podjąć w tej sprawie jakąkolwiek akcję. spotkało się z następującą odpowiedzią wi-ceministra Butlera:

„Niektóre zarządzenia wojsko-we, o których doniesiono, wydają się wyobrażać naruszenie art. 3 statutu gdańskiego. Jak to już premier wyjaśnił w Izbie 1 lipca, rząd brytyjski jest w ścisłym kon-takcie z rządem polskim, co do

wszystkich aspektów sytuacji w Gdańsku”.

Na odrębne zapytanie Cocksa, czy polityka rządu brytyjskiego, polegająca na przeciwstawieniu się agresji pokrywa również każ-

de usiłowanie zmiany statutu gdańskiego, wiceminister Butler odesłał posła Cocksa do zobowa-zań brytyjskich wobec Polski, „które W. Brytania z pewnością wypełni”.

Prześladowanie Litwinów w kraju kłajpedzkim

KOWNO, 5. 7. Szczegółem cha-akterystycznym znakomicie od-zwierciadlającym nastroje panu-jące w kraju kłajpedzkim, jest nieustająca fala uchodźców z te-go terytorium do Litwy. Władze litewskie stwierdzają, że nie ma dnia, aby przez zieloną granicę nie przeszło do Litwy 4—10 osób, stwierdzających, iż prześladowa-nie litewskiej mniejszości w kraju kłajpedzkim przy równoczesnych

nieznanych tam dotychczas trud-nościach aprowizacyjnych są nie do wytrzymania.

Uchodźcy ze zdumieniem dowia-dują się od Litwinów, iż Niemcy zgodzili się rzekomo na szereg u-stępstw wobec litewskiej mniej-szości zamieszkanej w kraju kłaj-pedzkim. Wynika z tego, iż ustę-pstwa te są tylko formalne, bowiem na terenie kraju kłajpedzkiego nikt ich nie stosuje.

Min. Beck na Zamku

5 bm. w godzinach popołudnio-wych P. Prezydent Rzeczypospoli-tej przyjął w obecności P. Mar-szałka E. Śmigłego - Rydzia p. pre-zesa Rady Ministrów gen. Sławo-ja Składkowskiego i p. ministra spraw zagranicznych plk. Józefa Becka, którzy referowali o stanie spraw bieżących.

Włochy za wzorem Niemiec szukają przestrzeni życiowej

BIAŁOGRÓD, 5. 7. Ogólne obu-żenie wywołał tutaj artykuł za-mieszczony w piśmie „Il Tele-graph“ pisma oświatowego publi-cysty włoskiego Ansaldo, który po-

szeregu niesmacznych napaści na Polskę, zajął się teraz zagadnieniami bałkańskimi.

Ansaldo w obszernych wywo-dach motywuje swoje twierdzenie, że Jugosławia wraz z Albanią, Buł-garią i Grecją stanowi „przestrzeń życiową Włoch”.

Dobre stosunki sąsiedzkie, łą-czące Jugosławie z Włochami — jak podkreśla się tutaj — nie upo-ważniają prasy włoskiej do wcia-gania Jugosławii pod miano przest-rzeni życiowej Włoch. Tego ro-dzaju wystąpienia wywołują nie-przyjemne reakcje, wpływające niewątpliwie na podważenie zaufania do Włoch.

Aresztowania w „Protektoracie“

PRAGA, 5. 7. Niezwłocznie po rozwiązaniu rady miejskiej w cze-skich Budziejowicach i mianowa-niu niemieckiego komisarza rzą-dowego, niemieckie władze tego miasta aresztowały b. burmistrza Neumanna, b. senatora socjal-de-mokratycznego Kriza oraz szereg innych osób.

Już 50 osób przesłuchano w sprawie pożaru Dworca Głównego

Dowiadujemy się, że władze są-dowe śledcze prowadzą w dal-szym ciągu energiczne dochodze-nia w sprawie pożaru Dworca Głównego. Dotychczas zbadano

już około 50 osób. Należy oczekiwać, iż pożar Dworca Głównego w Warszawie stanie się przedmiotem wielkiego procesu karnego, który przypu-szczalnie znajdzie się na wokandy w końcu roku bież.

Wyrok uniewinniający b. ministra Xeni

BUKARESZT, 5. 7. W głośnie-j aferze b. ministra sprawiedliwości Xeni, który za przemycanie złota zagranicę skazany został wraz z całym szeregiem współników na karę ciężkiego więzienia, nastąpił dziś sensacyjny zwrot. Sąd apela-cyjny uchylił wyrok 1-ej instancji i b. ministra Xeni uniewinnił.

Choroba arcybiskupa Jałbrzykowskiego

WILNO, 5. 7. Stan zdrowia ks. arcybiskupa Jałbrzykowskiego, jest niepokojący. Wczoraj wieczor-zem zwolano zostało konsylium le-karskie. Ks. arcybiskup cierpi na kamicę nerkową

Dziennikarze litewscy przybywają do Polski

W dniu 7 b. m. przyjeżdża do Polski 12-osobowa delegacja Zw. Dziennikarzy Litewskich na za-proszenie Związku Dziennikarzy R. P. Przez dwa tygodnie pobytu dziennikarze litewscy zwiedzają

wielką polać Rzeczypospolitej i nawiążą kontakt osobisty z prasą polską.

Dziennikarze litewscy przyjadą w południe dnia 7 b. m. na grani-cę polsko - litewską do Landwaro-wa, gdzie odbędzie się oficjalne powitanie przez delegata Związku Dziennikarzy R. P. red. Sikorskie-go i radcy Ministerstwa p. Miło-szewskiego. Z Landwarowa goście litewscy udadzą się do Wilna, gdzie spędzą cały piątek 7 b. m., podejmowani przez Syndykat Dziennikarzy wileńskich, a 8 bm. przybędą do Warszawy, skąd uda-dzą się na zwiedzanie południo-wych i zachodnich ziem Polski.

Nieurodzaj we Włoszech

PARYŻ, 5. 7. Według informa-cji otrzymanych z Włoch, przewi-dziany jest tam w r. b. bardzo du-ży deficyt rolniczy. Włochy będą musiały mianowicie zakupić za-granicą co najmniej 500—700 tys. kwintali zboża.

PRZEZIĘBIENIE?

TABLETKI
ASPIRIN

Aresztowania robotników w Gdańsku Bójki między Gdańszczanami, a Niemcami Zdemaskowane fałsze „Danziger Vorposten“

GDANSK, 5. 7. Gdańska policja aresztowała ostatnio kilku robot-ników zatrudnionych przy t. zw. „ochronnych pracach“ na górze Biskupiej (Bischofsberg) i Górze Gradowej (Hagelberg), gdzie jak wiadomo znajdują się obecnie skł-dy amunicji. Powodem aresztowa-nia ma być rzekomo wyjawienie przez aresztowanych niektórych szczegółów przeprowadzonych tam robót.

Gdańszczanie biją Niemców

GDANSK, 5. 7. W czasie ostat-niej uroczystości t. zw. „Kreista-gu“ w mieście Tiegenhof w pow. Wielkie Żuławy doszło do poważ-nych starć pomiędzy członkami bojówek narodowo - socjalistycz-nych Rzeszy i Gdańskiem. W zwią-zku z tym pewna ilość pracow-ników i robotników została natych-miast wydalona z pracy.

CZĘSTOCHOWA, 5. 7. Do Cze-ściochowy przybyła z Gdańska pod przewodnictwem instruktora Żmín-kowskiego grupa żuchów harcer-skich w liczbie 165 chłopców, uda-jących się na wyszkolenie harcerskie do miejscowości Złoty Potok pod Częstochową.

Przed wyjazdem z Gdańska chłopcom czyniono wielkie trud-ności. M. in. 5 chłopcom, którzy mieli wyjechać z miejscowości Pie-kło pod Gdańskiem pilnowała przed gmachem szkolnym zorga-

nizowana przez kierownika szkoły gromada Niemców zapowiadają, aby szoferzy autobusów nie ośmi-eili się zabrać umundurowanych harcerzy polskich na pociąg do Gdańska. W rezultacie chłopców przewieziono taksówką aż do Tczewa, gdzie przyłączyli się do całej grupy.

Stałszowany wywiad

GDANSK, 5. 7. W związku z no-tatką, jaka ukazała się w „Danziger Vorposten“ na temat wywiadu udzielonego korespondentce agen-cji Reutersa przez Wysokiego Ko-misarza Ligi Narodów prof. Burck-hardta, korespondentka agencji Reutersa w Gdańsku wyraziła ży-czenie sprostowania niedokładno-ści, jakie zawierała w dniu wczorajszym „Danziger Vorposten“ wiadomość o udzieleniu jej w dn. 3 bm. wywiadu przez Wysokiego Komisarza Ligi Narodów.

Prof. Burckhardt oświadczył mianowicie, że uczyni wszystko, co leży w jego mocy, by przysłu-żyć się do utrzymania pokoju. Nie wspominał on jednak nie o jakich-kolwiek fałszywych informacjach prasowych, lecz jedynie o możli-wości zaistnienia niebezpieczeń-stwa, że prawdziwe wiadomości mogą dać fałszywy obraz, jeżeli cytuje się w nich tylko poszczegól-ne urywki, jakiegoś przytoczno-go artykułu prasowego. Dalsze wywody „Danziger Vorposten“ nie mają żadnego związku z wyżej

Balony z gazem trującym wykopali robotnicy w Oszmiańskim

WILNO, 5. 7. Na drodze koło wsi Kuklanka pow. oszmiańskiego robotnicy wykopali 5 balonów z gazem trującym pochodzenia ro-syjskiego z czasów wielkiej wojny. Jeden z balonów był przeżarty rdzą, drugi balon skradł jakiś o-koliczny wieśniak, trzeci zaś ro-botnicy otworzyli. Z balonu tego w ciągu 4-ch godzin ulatniał się gaz, prawdopodobnie chlor, który zwarzył krzewy i rośliny w pro-mieniu 10 m. Wypadku z ludźmi na szczęście nie było. Trujący la-

danek zabezpieczono i zawiado-miono władze wojskowe.

Bandyci postrzelili księdza

PRZEMYŚL, 5. 7. W Dobrej pod Przemysłem bandyci dokonali napadu na probostwo rzymsko - katolickie. Obudzony ksiądz porwał się i stał w opór. Bandyci postrzelili księdza w nogę, po czym zbiegli. Policja wszczęła energiczne dochodzenie ce-llem ujęcia sprawców napadu.

Zuchwały oszust udawał oficera amerykańskiej marynarki

We Wrześni grasował od pewnego czasu osobnik, który podawał się za oficera handlowej marynarki amery-kańskiej i jako taki potrafił wcisnąć

się w miejscowe sfery towarzyskie. Po pewnym czasie zwrócono uwagę na szereg niewłaściwych wystąpie-ni, w szczególności na rozśiewanie fałszywych wiadomości. Policja aresztowała go i stwierdziła, że legitymie-się on fałszywym dowodem, prawdopo-dobnie kradzionym na nazwisko Karol Reinwald. Prawdziwe jego nazwisko brzmi Katinowski i jest on Rosjaninem bez przynależności państwowej. Kati-nowski jest poszukiwany przez sądy w Katowicach i Poznaniu za rozmaite oszustwa.

Skazanie demonstrantów ukraińskich

LWÓW, 5. 7. Przed sądem okrę-gowym we Lwowie rozegrał się epilog zajść, które miały miejsce w czasie odpustu w Sokalu. Gru-pa Ukraińców, podburzona przez agitatorów, napadła na rynek, niszcząc i demolując stragany kupców polskich i żydowskich. Na ławie oskarżonych zasiadło 7 uc-zestników zajść. Po rozprawie oskarżeni zostali skazani na karę od 7 miesięcy do 1 roku więzienia.

Cała rodzina zabita przez piorun

RÓWNE, 5. 7. Nad Bercznią pow. Kowel przeszła gwałtowna burza z poraniami. Śmiertelnemu porażeniu uległa rodzina jednego z wicniaków, złożona z trzech osób.

Złóż ofiarę na F.O.N.

REDAKCJA: Warszawa Al. Jerozolimskie 121 Telefony 666-62 (sekretariat) 666-99 (ogólny)
ADMINISTRACJA: Warszawa Nowy Świat 15 m 1 i 1 piętro Zarząd i Dział Ogłoszeń tel. 224-40 Kierownictwo
biura kasa buchalteria 224-50 Prenumerata tel. 309-32 Konto rozrachunkowe Nr 3 Konto P K O Nr 23.400
Skrytka Poczta 145 Adres telegraficzny: ABC Warszawa Oddział Praski Administracji Białostocka 20 tel. 100505
czynny godz. 1-20
PRZEDSTAWICIELSTWA: Łódź Piotrkowska 92 tel. 278-48 Biuro czynne w godz. 9-19 Poznań 27 Grudnia 2, Włocławek -
Cyganki 34 tel. 135 Kalisz Rzeźnicza 4 tel. 477, Katowice - ul. Starowiejska 3
PRENUMERATA miesięczna (z odniesieniem do domu) i na orwinię 2 zł 230 miesięcznie: wydanie B wraz z
premią zł 3.30 miesięcznie Za granicą zł 4.00 Wyd B (z premią książkową) 5.50
Za zwrot nadesłanych a nie zamówionych reklamów redakcja nie odpowiada

Ceny ogłoszeń: za miejsce wysokości i milimetr przez szerokość jednej szpalty (na wszystkich stronach po 6 szpaltach) na 1-ej stronie — 1 zł, w tekście (wśród artykułów) 80 gr., w reklamach (wśród ogłoszeń) — 60 gr., na ostatniej stronie — 30 gr. W dodatku nie-dzielnym 70 gr. Notatki reklamowe — 1 zł. Nekrologi 30 gr. Komunikaty i wyjaśnienia — 150 zł. opisy specjalne — 3 zł. lekarskie 30 gr. Drobne po 20 gr. za wyraz, duże litery w ogłoszeniach „drobnych“ liczy się za oddzielny wyraz, tusty druk — podwójnie. Notatki reklamowe oznaczają się cyfrą (N). a komunikaty — wyjaśnienia cyfr (K). Za terminy druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada

Dział ogłoszeń: Nowy Świat 15 m 1, i piętro Biuro czynne od godz. 9 rano do 4 po poł. Tel. 224 40

Redaktorzy działów: Jan Korolec — publicystyka polityczna, Jan Wyszyński — dział zagraniczny, informacje polityczne i sprawozdania sądowe, Antoni Sperlich — dział gospodarczy i miejski, Stanisław Włodek — informacje i depesze nocne
Andrzej Płodowski — dział prowincjonalny sportowy i akademicki, Witold Domański — dział kulturalny, Stanisław Ciecierski — kierownik działu ogłoszeń.

Wydawca: Spółka Wydawnicza „ABC“ Sp. z ogr. odp.

Obito w „Drukarni Literackiej“, Warszawa. Al. Jerozolimskie 121